Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Tại sao Chính-Luận không chạy theo phong trào « giựt gân, bán báo » ?

PHẬT-GIÁO KHÔNG CHIA RẼ — THƯỢNG-TỌA TÂM-CHÂU KHÔNG TỪ CHỨC

NĂM THỨ I — SỐ 38 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY CHỦ NHẬT 17 VÀ THỨ HAI 18-5-1964 (6 tháng 4 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai — Saigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

★ Bàn tay bí mật nào đã phát thông bạch giả cho các báo ? với âm mưu đen tối gì ?

• T.T. TÂM CHÂU KHÔNG ĐẢ KÍCH T.T. TRÍ QUANG

Của BBPV PHAN-NGHỊ

TIN GIỜ CHÓT

SÀIGÒN.— « Đáng lẽ có cuộc họp báo sáng nay (16-5-64) nhưng vì thời giờ gấp rút, nhân tiện gặp các quý vị đây, chúng tôi xin minh xác rằng : « Những văn kiện và tin tức đăng trên báo chí đã không đúng sự thật. Hôm hôm, chúng tôi đã cho xe đi thỉnh Thượng Tọa Thích Tâm Châu ở Vũng Tàu về. Thượng Tọa có cho hay rằng Thượng Tọa hoàn toàn không biết gì về văn kiện mà một số báo chí ở Thủ đô bữa qua đã đăng tải. »

Đó là lời tuyên bố đầu tiên của Thượng Tọa Thích Thiện Minh trong cuộc tiếp xúc với chúng tôi (3 nhà báo : Tự Do, Ngày Mai và Chính Luận) tại Văn phòng Viện Hóa Đạo.

Thượng Tọa có đưa cho chúng tôi một bản Thông Bạch của hai Thượng Tọa Thích Tâm Châu và Thích Trí Quang. Vì là một vấn đề quan trọng, lại ở trong một hoàn cảnh cấp bách, nên chưa kịp quay ro ne ó. Hãy còn là một bản thảo. Chính Thượng Tọa đã đọc cho chúng tôi ghi (xem bản Thông Bạch ở bên cạnh).

Thượng Tọa Thích Thiện Minh đã nhấn mạnh rằng : « Văn kiện có báo công bố hôm qua là văn kiện giả. Những từ ngữ trong văn kiện như « Cha Lành », « Giang sinh », không phải là từ ngữ của Phật giáo. Chúng tôi sẽ nhờ chính quyền điều tra. Chắc là có một bàn tay nào dúng vào nội vụ ».

Sao lại có báo định ám chỉ nhà chùa là Cộng Sản

Đề cập tới một vài nguồn tin đăng trên báo chí nói rằng sẽ có vụ lộn xộn trong ngày Phật Đản, T.T. T. Thiện Minh cho biết : « Lễ Phật Đản sẽ tổ chức hoàn toàn thuần túy tôn giáo, chúng tôi không bao giờ đem lễ thiêng liêng của mình để lợi dụng làm những việc ngoài tôn giáo. Người nào loan tin như vậy là có ác ý, muốn bóp chết ngày Phật Đản. Ngay như thời ông Ngô đình Diệm, mỗi khi chúng tôi muốn tổ chức một cái gì, chúng tôi đều có văn thư báo cho chính quyền ».

Một tờ báo ở đường Nguyễn an Ninh có đăng những tin tức thất thiệt hại cho sự đoàn kết của Phật Giáo. Thượng tọa Thích Thiện Minh cũng cho biết rằng, hồi hôm Thanh niên Phật tử trong lúc quá phẫn uất đã định tới phá tòa báo đó. Nhà chùa phải khuyên can mãi mới ngăn được. Mặt khác cũng theo Thượng Tọa thì tối 15-5, Thượng Tọa Thích Tâm Giác đã gọi điện thoại cho ông chủ nhiệm tờ báo đó hay rằng Thượng Tọa không hề từ chức như báo này đã loan. Sau khi nhận chức vụ Tổng

A xem tiếp trang 4

Thông bạch

Gần đây trên báo chí trong và ngoài nước đăng tải các văn kiện liên quan đến Phật giáo và hai anh em chúng tôi (Thượng Tọa Thích tâm Châu và Thượng Tọa Thích trí Quang).

Những tin tức và văn kiện ấy có phần nào xuyên tạc sự thật, cốt gây hoang mang trong hàng ngũ Phật giáo. Chúng tôi xác nhận không có sự nứt rạn giữa các nhà lãnh đạo Phật Giáo nhất là hai anh em chúng tôi vẫn tiếp tục nhiệm vụ của chúng tôi như thường lệ.

Vậy xin thanh minh rõ ràng để tránh sự hiểu lầm của quần chúng.

T.T. Thích Tâm Châu
T.T. Thích Trí Quang.

Đây là văn thư khả nghi :

LỜI NÓI CHÍNH THỨC CỦA THƯỢNG - TỌA THÍCH-TÂM-CHÂU

Viện - Trưởng Viện Hóa Đạo Giáo-Hội Phật-Giáo V.N.T.N.

Saigòn, ngày 15 tháng 5 năm 1964

Gần đây do những bài của Thượng Tọa Trí Quang đăng trong Hải Triều Âm và lời tuyên bố của Đại Đức Đức Nghiệp qua hãng Thông Tấn ngoại quốc, qua đài phát thanh, qua các báo tại Saigòn đã gây ra một sự hoang mang sâu rộng trong tâm hồn thanh tịnh của con người tín Phật đang sửa soạn và chờ đón ngày giáng sinh của đấng Cha Lành của mình.

Với việc này chính tôi muốn bình tĩnh im lặng hoàn toàn để tránh sự đổ vỡ càng thêm đổ vỡ, nhưng Thượng Tọa Trí Quang đã viết trên thư, trên Thông cáo của Viện Tăng Thống, bắt buộc tôi phải lên tiếng, mà tôi lên tiếng với cả sự chước phủ phàng, thì tôi coi là nền tảng thống nhất Phật Giáo khó tránh khỏi sự đổ vỡ nặng nề.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, tôi nói lên sự thực chua chát để toại nguyện Thượng Tọa Trí Quang, vừa lòng dư luận và phó mặc cho việc đời, trước khi tôi rút lui khỏi chức vụ Viện Trưởng của tôi.

1) Tôi long trọng tuyên bố : « Những bài của Thượng Tọa Trí Quang đăng trong Hải Triều Âm, cũng như những lời tuyên bố của Đại Đức Đức Nghiệp qua các hãng Thông Tấn và các báo chí đều do ý kiến cá nhân chứ không liên can gì tới Viện Hóa Đạo G.H.P.G. V.N.T.N. [illegible] Quý Ngài đã làm một việc hết sức vô ý thức và vô trách nhiệm. Sao vậy ? Vì chính Quý Ngài không giữ chức vụ gì về báo chí hay về phát ngôn cả. Đã không có chức vụ gì mà làm như là có chức vụ thì Quý Ngài biết sao được việc làm chính thức của Viện Hóa Đạo. Như vậy là chính Quý Ngài vô tình hay hữu ý đã thao túng Viện Hóa Đạo, và đi xa hơn nữa là làm đổ vỡ cả cơ sở thống nhất đang cần bàn gắn và xây dựng. Không những thế, tôi tưởng Quý Ngài dù bực bội, dù lầm lạc đến đâu cũng không thể quên được rằng sau sự phân ranh lâu ngày và sau buổi tàn phá ghê gớm cần phải ẩn nhẫn để kiến thiết, non lâm là một, hai năm chứ đâu mới có non 4 tháng trời, vấp bao nhiêu trở ngại lớn lao, mà đã vội đem

E xem tiếp trang 4

Phó Thủ-Tướng Đặc Trách Văn-Hóa Xã-Hội sẽ nghiêm trị

Một viên chức cao cấp ỷ quyền

xúc phạm các giáo-sư chấm thi

GÂY ÁP LỰC ĐỂ CON THI ĐỖ

SÀIGÒN. — Bản tin V. T. X. chiều 15-5 có đăng một thông cáo của Văn phòng Phủ Phó Thủ Tướng Đặc trách Văn Hóa Xã Hội nguyên văn như sau : Theo phiếu trình của Bộ Quốc Gia Giáo Dục, một nhân viên cao cấp ở một tỉnh Miền Tây Nam Phần đã ỷ quyền định xúc phạm đến các Giáo sư trong Ban Giám khảo để gây áp lực cho con đỗ kỳ thi nhập học Đệ Thất.

Ngay khi ấy, Phủ Phó Thủ Tướng đã thông báo Bộ Nội Vụ hầu chấm dứt hành động vô ý thức của nhân viên kia.

Bộ Nội Vụ đã cương quyết chỉ thị ông Tỉnh Trưởng điều tra nội vụ. Nếu nhân viên cao cấp kia cố tình phạm lỗi, Phó Thủ Tướng đặc trách Văn Hóa Xã Hội sẽ can thiệp để nghiêm trị.

Nhân dịp này, Phủ Phó Thủ Tướng Đặc trách Văn Hóa Xã Hội kêu gọi các chức quyền có trách nhiệm áp dụng triệt để các văn kiện của Bộ Quốc Gia Giáo Dục về việc chấm thi năm 1964, nhất là thông cáo chung của ba Bộ Quốc Gia Giáo Dục — Nội Vụ và Quốc Phòng ngày 9-5-64.

CÁC ĐỨC GIÁM-MỤC RA THÔNG CÁO

KÊU GỌI GIÁO DÂN BÌNH TĨNH TRÁNH HÀNH ĐỘNG NÓNG NẢY

Các biện pháp cần thiết bảo vệ quyền lợi Giáo Hội và Tổ Quốc sẽ kịp thời áp dụng

SÀIGÒN. — Trong số ra ngày thứ bảy 16-5, nhật báo « *Xây Dựng* » do Linh mục Nguyễn quang Lãm làm chủ nhiệm có đăng tải một bản tin 8 cột đặt tiêu đề như sau : *Hội nghị quan trọng bất thường của hàng giáo phẩm Việt Nam.* Nguyên văn bản tin ấy như sau :

« Mấy [illegible] giáo khắp nơi cảm thấy một tình trạng ngột ngạt và từ đầu tuần vừa rồi hình như trong giới Công giáo có một sự nhộn nhịp khác thường. Các vị cao cấp trong Giáo Hội Công giáo nhận thêm được báo cáo về hiện tình Giáo hội trong giai đoạn khẩn trương này, đặc biệt ở Miền Trung.

• Ngày 14-5, tại Tòa Tổng giám [illegible] mục Việt Nam đã mở một phiên họp bất thường. Theo như chỗ chúng tôi biết, chương trình hội nghị gồm nhiều điểm quan trọng, liên quan tới vấn đề bảo vệ những quyền lợi tối cao của tín ngưỡng và tiền đồ của dân tộc.

• Chiều 13 và sáng 15-5, hai cuộc hội thảo gồm nhiều vị giáo sĩ và giáo dân cũng đã được triệu tập. Hội nghị đã cấp thời đề cử một Ủy ban chấp hành và đi tới những quyết nghị cũng như những biện pháp quan trọng cần kíp để thực hiện những quyết nghị trên. Bản quyết nghị đã được đệ lên Hàng Giáo Phẩm xét định.

• Ngay chiều 14-5, các Đức Giám mục đã ra thông cáo trấn an toàn thể khối Công giáo, khuyên tránh những hành động nóng nảy, bởi vì các Đức Giám mục đã cương quyết kịp thời « áp dụng những biện pháp cần thiết để bảo vệ quyền lợi của Giáo Hội và Tổ quốc ».

TÌNH HÌNH LÀO BIẾN CHUYỂN NGUY HIỂM:

TRUNG - CỘNG VÀ VIỆT - CỘNG KÉO QUÂN QUA LÀO

• Mỹ tăng viện trợ quân sự và kinh tế cho Việt-Nam

HOA THỊNH ĐỐN.— Sau khi họp cùng các lãnh tụ Quốc Hội và Hội Đồng An Ninh Quốc Gia để nghe Bộ Trưởng Quốc Phòng cùng Ngoại trưởng và Tướng Tay Lơ phúc trình về tình hình Việt Nam, Tổng Thống Mỹ quyết định : Trong vài ngày nữa sẽ đề nghị Quốc Hội chấp thuận tăng thêm ngân khoản viện trợ quân sự và kinh tế cho Việt Nam Cộng Hòa.

Lào Cộng đánh lớn

VẠN TƯỢNG.—Bộ Quốc phòng Lào loan báo : Lào Cộng vừa chiếm Tha Thom, một địa điểm cách Vạn Tượng 140 cây số về phía Bắc, là căn cứ quan trọng trước đây do Hữu Phái và Trung lập kiểm soát. Bộ Quốc Phòng cũng cho biết chắc là Lào Cộng sẽ tấn công Pát - xan, cách Vạn Tượng 100 cây số về phía Nam. Ngoài ra có 2 đại đội Trung Cộng và 5 đại đội Việt Cộng từ Nam Hu và từ Điện biên phủ kéo qua truy kích du kích hữu phái ở Mường Sai (Bắc Lào). Cũng có tin cho biết là 15.000 dân Lào tránh nạn Cộng sản đang từ phía Nông Hét (giáp giới Bắc Việt) kéo về Pakhao nơi đặt tổng hành dinh của du kích Hữu phái trấn giữ.

Mỹ tỏ ý rất lo ngại về các biến chuyển mới này.

Chung quanh văn thư loan báo T.T. Tâm Châu từ chức :

NHIỀU BÍ ẨN

★ Tại sao Bộ Thông Tin đã hai lần can thiệp không để báo chí đăng văn thư của « Nhà Chùa » ?

SÀIGÒN.— Từ mấy hôm nay vì có nhiều tin đồn cho rằng trong hàng lãnh đạo Phật Giáo có sự bất đồng ý kiến cho nên mỗi ngày mấy lần bàn báo phóng viên đều đều tới chùa Ấn Quang (trụ sở Viện Tăng Thống và Viện Hóa Đạo) để nghe ngóng tin tức. Sáng sớm 15-5 bàn báo phóng viên tới chùa Ấn Quang như thường lệ nhưng nơi đây không có tin tức gì mới mẻ cung cấp cho nhà báo. Đột nhiên vào khoảng lối 9 giờ có người [illegible] là « Lời nói chính thức của Thượng Tọa Thích Tâm Châu, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo G.H. P.G.V.N.T.N. » (xin xem nguyên bản đăng bên cạnh).

T.T. Tâm Châu từ chức ?

Văn thư dài 6 trang giấy đánh máy khít giòng, dùng ngày Tây Lịch mà không dùng Phật Lịch, có mang chữ ký đọc không rõ nhưng không có đóng dấu Viện Hóa Đạo. Văn thư nêu lên 6 điểm kể rõ sự việc bất đồng ý kiến giữa T.T. Tâm Châu và T.T. Trí Quang, và kết thúc bằng lời tuyên bố từ chức của T.T. Tâm Châu.

Rút kinh nghiệm thâu lượm được trong thời kỳ Phật Giáo đấu tranh chống độc tài Ngô đình Diệm, trong thời đó có những người có vẻ tu hành đem tới báo chí nhờ đăng tải những lá thư chống báng cuộc đấu tranh và ủng hộ Ngô đình Diệm, nhưng những lá thư đó thực ra được soạn thảo tại Bộ Công Dân Vụ, tại Nha [illegible] Tranh Tâm Lý, vì vậy khi nhận được văn thư kể trên, nhà báo chỉ đăng tin loan báo là có lá thư như thế gửi tới báo chí mà không đăng nguyên văn, trong khi chờ đợi sự xác nhận.

Bộ Thông Tin can thiệp

Làm xong cái tin về văn thư ấy rồi nhà báo liền nhận được điện thoại của một người tự xưng là nhân viên Bộ T.T. yêu cầu nhà báo đừng công bố gì hết về văn thư nói trên. Thiển nghĩ rằng vấn đề tôn giáo trong lúc này là vấn đề hệ trọng chẳng những chỉ liên quan tới các tín đồ mà còn liên quan tới cả dân tộc, và lại đã có lời thỉnh cầu chính thức của một cơ quan Chính phủ thì lẽ nào nhà báo không sẵn sàng « đặt quyền lợi chung lên trên hết ». Do đó dầu chỉ là cái tin ngắn, nhà báo cũng bỏ. Nhưng sau đó lại chợt nghĩ « ngộ lỡ có kẻ nào mạo danh Bộ Thông Tin để can thiệp vào việc nhà báo thì sao? » Nghĩ thế bèn quay [illegible] nói tới Bộ Thông Tin yêu cầu xác nhận lại « có thực Bộ yêu cầu báo chí hoãn đăng tin đó ? Bộ Thông Tin tự ý yêu cầu hay do Nhà Chùa nhờ yêu cầu ? Vì sao lại có sự yêu cầu như thế ? Văn thư giả chăng ? ». Người đối thoại vì chỉ là nhân viên thừa hành chỉ trả lời vắn tắt « không được biết gì hơn, nhưng chắc chắn là hôm sau không có báo nào loan tin ấy ».

Có gì bí ẩn chăng ?

Chiều hôm đó (15-5) kiểm lại các báo mới ra thì thấy : Ngoài một số báo có lẽ không nhận được tin, hoặc vì tin vào nguyên tắc « đặt quyền lợi chung lên trên hết » theo như lời khẩn cầu của Chính phủ, cho nên hoãn đăng tải, còn thì các báo khác, hoặc đăng nguyên văn thư.

B xem tiếp trang 4

Yêu cầu Chánh Phủ buộc Cam Bốt CHẤM DỨT HÀNH VI MỌI RỢ

(trưng bày 2 tử thi chiến sĩ V.N. bị họ hạ sát)

TRẢ TỬ THI 2 CHIẾN SĨ V.N

(để nhân dân Việt Nam làm lễ quốc táng)

NỬA NẠC NỬA MỠ

THẰNG-HỀ viết

Tí ti cà pháo cà phê

ANH tùy phái tòa báo, theo lệ thường, lúc các đạp xe tới Việt Tấn Xã (có dạo bị gọi là Vịt tấn Xã, Vẹt tấn xã, Việt tốn (tiền) xã v.v.) lấy bản tin. Lấy xong anh tùy phái bị bắt cùng với một nhân viên của sở thông tin nhà nước này.

Lý do : Tin mật của Việt Tấn Xã bị lọt ra ngoài.

« Tin mật »...

Hề tôi nghe thấy chữ « mật », không dám nghĩ tới cái chất ngọt lịm hơn đường hơn kẹo, mà lại giật mình đánh thót mấy chục cái liền. Nhưng may thay không phải là mật.. vụ, ơi... lý do dễ hiểu là chỉ có cơ quan mật vụ của quốc phòng và công an... mật vụ thì mới có tin mật, chứ một sở chuyên môn dịch tin điện của các thông tấn xã quốc tế qua các làn sóng điện oo oo phóng đi công khai khắp năm châu bốn bể thì... đào đâu ra được tin mật ? Và lại dù có tin « mật » thứ thiệt đi chăng nữa, tin mật báo cái loại « người ta » muốn cấm không cho người dân Việt Nam dưới chế độ dân chủ cách mạng 1964 đọc biết... thì... mặc thây tụi nhà báo, tên nào cứ tưởng bở đăng bậy đăng bạ « xét ra có hại tới an ninh quốc gia » thì đã có thầy đội cảnh sát tới đóng cửa báo ngay cái rụp !

Tạm gác một bên chuyện tin mật Hề tôi lại nghĩ lẩm cẩm về cái choạng bắt người :

— Bắt anh tùy phái là... sai. Nếu thiệt tình cần phải bắt thì bắt luôn ông bỏ tiền mua tin mật, như vậy mới là bảnh, như vậy mới là « biết cách chơi ». Nhưng chắc đây chỉ là tạm giữ để điều tra.

— Bắt ông nhân viên của sở làm gì tội nghiệp ơi... chắc là ông cũng nghĩ giống như Hề tôi : « Thông tấn Xã thì làm quái gì có tin mật ». Cho nên, ông thấy cấm, thấy khó khăn, thì mới xì ra cửa sau cái của hiếm ấy để có... tí ti cà pháo cà phê lai rai cho... đỡ buồn ngủ !

Cà làng báo thèm đến... chảy nước miếng

BA bữa nay, Hề tôi đi đâu cũng bị bạn đọc **Chính Loạn Chính Luận** *(mua báo thiệt thiệt vì thương tụi nhà báo, chớ không thèm mướn báo đó a !) « mẹc xà lù » quá xá quá xa. Bạn đọc... báo... ơ ... đọc báo... ơ mắng mỏ rằng :*

— Tại rằng thì nào thao mà báo Chính loạn của chú mầy không có đăng nguyên văn bản cáo trạng phiên tòa cách mạng... vụ Đặng Sĩ

Hề tôi, chắc mẩm trong bụng rằng vị độc giả này không có « tí ti ông cụ » nào luật pháp trong người, không biết luật pháp nghiêm minh của Bao Tòa Quan Lớn xưa kia và Quan Tòa Cách Mạng thời nay, rằng Tòa chưa nhóm xử thì làm sao, do phép nào, do ngả nào mà bản cáo trạng có thể lọt ra... mặt báo. Vì vậy Hề tôi « tác sắc » mà « lên lớp » ngay vị độc giả :

— Dạ, thưa, tại..., ơi... Tòa chưa định lại ngày xử, nơi xử, làm sao mà báo chí có được cáo trạng. Mà dầu có đi nữa ai mà dám đăng,

N xem tiếp trang 4

TIN TÒA

Kẻ gây hỏa hoạn TẠI KHU LÒ - SIÊU PHẢI ĐỀN GẦN 10 TRIỆU

SÀIGÒN.— Sau mấy lần đình xử, sáng 15-5 vụ án đốt nhà ở Lò Siêu mới lại được đưa ra Tòa. Theo cáo trạng thì đêm 7 rạng ngày 8-2-63, căn nhà 32 E (kho giấy) của bà Trần Hướng Hoa, do Võ văn Ninh đứng trông nom, bỗng phát cháy. Ngọn lửa thiêu rụi 225 căn nhà. Nguyên do tại Vinh hút thuốc lá bất cẩn. Do đó Vinh bị truy tố ra tòa về tội bất cẩn gây hỏa hoạn. Sau khi thẩm vấn bị can và các nhân chứng, Tòa tuyên bố quyền công-tố viện tiêu diệt, nhưng về quyền lợi dân sự, bị can phải bồi thường 225 nguyên cáo tổng số tiền 9 triệu 425 ngàn đồng.

Việt-Cộng lại tấn công đồn Phước-Tân

LÙA 100 ĐỒNG BÀO TÂY-NINH QUA ĐẤT MIÊN

SÀIGÒN.— Bản tin chiến sự của Bộ Quốc Phòng cho biết trong ngày qua ngoài các vụ chạm súng nhỏ có hai vụ đáng lưu ý như sau :

Tại TÂY NINH : Lúc 8 giờ 30 ngày 14-5, độ 1 Đại đội Việt Cộng có bích kích pháo 81 và 60 ly tấn công đồn Phước Tân tại 9 cây số Tây Nam Phước Ninh do Bảo An và Dân vệ trú đóng. Đồn này nằm trong ấp tân sinh Tân Lập, dân số độ 1000 người. Khi nghe mấy tiếng súng bích kích pháo đầu tiên của Việt Cộng nổ dân chúng chạy ra ngoài ấp tân sinh liền bị Việt Cộng lùa sang đất Miên vào khoảng 100 người.

Hay tin Tiểu khu có cho pháo kích bắn yểm trợ, đồng thời xin L.19 và khu trục lên quan sát và xạ kích.

Kết quả : Địch : không rõ. Ta : Lực lượng đồn trú vô sự. Độ 100 dân bị Việt Cộng lùa sang đất Miên.

Tại BIỆT KHU PHƯỚC BÌNH THÀNH.— Ngày 14-5 lúc 1 giờ 00 Việt Cộng tấn công quấy rối cùng 1 lúc :

— Đồn Bích Cơ (Tân Uyên), ấp Tân Sinh Bầu Cá Trê (Phú Giáo), Đồn Cạn (Phú Giáo) Đồn Phước Hòa (Phú Giáo) Quận lỵ Tân Uyên.

Kết quả sơ khởi : Địch không rõ.

V Xem tiếp trang 4

Một tu sĩ đề nghị triệu tập

Đại Hội Đoàn Kết CÁC TÔN GIÁO

SÀIGÒN.— Một nguồn tin cho biết hiện nay tu sĩ Trần hữu Nghĩa đang đứng ra vận động, thỉnh nguyện các vị lãnh tụ tôn giáo tiến tới tổ chức cuộc hội nghị Đại đoàn kết tôn giáo nhằm mục đích : Đặt ra 1 quy chế hành động thống nhứt ý chí; Lấy chủ nghĩa bác ái Đại đồng làm căn bản. Nêu ra 1 lý tưởng hữu thần làm sức mạnh cho chúng sanh tranh đấu cho tổ quốc phụng sự cho nền Quốc đạo Việt Nam.

— Thực hiện Đại đoàn kết tôn giáo phụng sự tổ quốc cứu dân tộc...

Trong bản thỉnh nguyện ông Trần hữu Nghĩa có đề nghị chính danh quí vị : Thích Tâm Châu (Tổng Hội Phật Giáo), Giám mục Hoàng Huỳnh (Công giáo), Phối sư Trần quang Vinh (Cao Đài), Ông Đạo Dừa tức tu sĩ Nguyễn thành Nam, Ông Phan Khắc Sửu (Cao đài Thống Nhứt) Đức bà Huỳnh Công Bộ, Ông Truyền Trang Phạm văn Ngọ (Đạo Bến Tre) Ông báo sanh quản Lê văn Hoạch, Ông Đốc phủ Lượng (Thông Thiên Học) cùng 1 số đông Đại diện các tôn giáo khác trong toàn quốc.

GÁC LẠI

Vì nhiều tin cần đăng gấp, nên chúng tôi đã phải gác lại bài Phóng sự « Tuồng Đời ». Xin trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

CỰU BỘ TRƯỞNG BỘ KINH TẾ ĐƯỢC TRẢ TỰ DO

SÀI GÒN.— Sau ngày Cách Mạng thành công, cơ quan an ninh Đô Thành có bắt giam ông cựu Bộ Trưởng Bộ Kinh Tế Hoàng khắc Thành để điều tra. Nay có tin cho biết, sau khi kết thúc cuộc điều tra, sáng 14-5 ông Thành đã được trả tự do. (S.S)

KHÔNG ĐƯỢC ĐI TẮM VỚI BẠN TRAI, TỰ TỬ

CHỢ LỚN.— Sáng 15-5, cô Quách thị H. (con bà Vương Ch. 42 tuổi, ở đường Phú Thọ) định sửa soạn đi Vũng Tàu chơi với bạn trai, nhưng mẹ cô không cho phép. Tức giận, cô H. uống thuốc độc tự tử. Cô H. đã được chở đi cứu cấp. (T.T.)

SẮP ĐẾN GIỜ VU QUY, LẠI PHẢI VÀO BỆNH VIỆN

TÂY NINH— Cô Võ-thị-B. (ở ấp Ninh Hòa xã Ninh Thạnh) được cha mẹ gả cho cậu Tr. (20 tuổi, ở cùng ấp). Trưa 13-5, là ngày cô B. lên xe hoa. Nhưng không hiểu vì sao, sáng ngày nói trên, cô B. lại uống thuốc độc tự tử. Dư luận cho rằng : Cô B. bị cha mẹ ép duyên nên mới xảy ra vụ đáng tiếc như trên. (Tr. Kh.)

LONG AN : 10 NAM SINH BỊ ĐUỔI KHỎI PHÒNG THI

LONG AN.— Trong 3 ngày thi Trung học Đệ nhất cấp tại Long An (13 đến 16-5) có 10 nam thí sinh bị đuổi khỏi phòng thi vì vi phạm trường qui. Ngoài ra, người ta còn thấy có nhiều nữ sinh khóc sướt mướt vì không làm được toán. (H. TH)

VÌ TIN BẠN NÊN MỚI MẤT VỢ

TÂY NINH.— Cách đây hơn một năm, ông Nguyễn văn B. (38 tuổi), ở xóm Bàu Trai xã Lộc Ninh) có hùn vốn với ông Trần văn L. (36 tuổi), làm bánh mì, vì vậy, ông B. coi ông L. như người nhà. Chẳng ngờ trong thời gian đi lại, L. đã quyến rũ được vợ ông B... Ông B. hay biết bỏ nhà ra đi và để lại cho L. một lá thư đại ý rằng không phải ông dại mà vì lỡ tin bạn nên để bạn tự do lui tới nhà, chẳng ngờ lại bị cuỗm mất vợ ; vì vậy ông phải ra đi để giữ tròn tình bạn : nhưng ông chỉ mong bạn hãy đùm bọc mấy đứa con ruột ông, trong lúc ông đi vắng mặt. Nội vụ tới tai vợ L. hay được và hôm 13-5 vừa qua, bà này đã đến làm dữ. Quá xấu hổ, L. uống thuốc độc tự tử ; còn vợ ông B. cũng cuốn gói ra đi mất. Bệnh tình L. khá trầm trọng. (T.T)

NGÀY CHÚA-NHỰT 17-5-1964

(Từ 13 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Nguyễn-văn-Phiệt	257. đại-lộ Lý-thái-Tổ	Chợlớn
B.S.	Đỗ-xuân-Giỵ	397. đại-lộ Đồng-Khánh	Chợlớn
Nữ B.S.	Nguyễn-như-Hạnh	68, đường Hiền-Vương	Sàigòn

BÁC-SĨ THƯỜNG TRỰC — THỨ BẢY 16-5-1964

(TRƯA : 13 giờ đến 15 giờ — CHIỀU : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Tương-chí-Lương	160. đại-lộ Khổng-Tử	CHOLON
B.S.	Lê-văn-Triều	25. đường Phát-Diệm	SAIGON
B.S.	[illegible]	219. đường Võ-Tánh	SAIGON
B.S.	Nguyễn-đức-Hiệp	76. đường Triệu-Đà	CHOLON

CHÍNH PHỦ BỎ 70 TRIỆU ĐỂ BỒI THƯỜNG CHO DÂN

TÂY NINH.— Trong buổi tiếp xúc đầu tiên với dân chúng vào sáng 15-5 vừa qua tại Dinh ông Tỉnh Trưởng Long An, Thiếu Tướng Huỳnh-văn-Cao, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Dân Nguyện đã cho biết : Chánh phủ dự trù gần 70 triệu đồng để bồi thường thiệt hại chiến tranh cho dân chúng. Ngoài ra, nhân dịp này, Thiếu Tướng còn nhận 20 lá đơn khiếu nại của đồng bào. (H. Th.)

VỀ TÒA ĐẠI SỨ MỸ, 1 NGƯỜI BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Chiều 13-5, Cảnh sát đi tuần trên đường Hàm Nghi, có trông thấy một người đàn ông tên Đ.V.S. (ở đường Hậu Giang Chợ lớn) đang đứng vẽ hình dáng ngôi nhà Đại Sứ Mỹ. S. bị bắt về bót điều tra vì tình nghi hoạt động cho Việt Cộng. (C.C)

CƯỚP TÁO BẠO TẠI ĐƯỜNG TRƯƠNG MINH GIẢNG

SÀIGÒN.— Trưa 14-5, bà Nguyễn thị K. (45 tuổi, chủ tiệm tạp hóa nọ ở đường Trương minh Giảng) đang ngồi bán hàng, bỗng có một thanh niên vào tiệm và hỏi mua hàng, rồi thình lình đánh bà K. 2 bạt tai. Thừa lúc bà K. đang choáng váng mặt mũi, kẻ nọ giựt luôn chiếc giây chuyền vàng đáng giá 9 ngàn đồng, rồi tẩu thoát. Khi bà K. hoàn hồn vội la cầu cứu thì kẻ nọ đã cao chạy xa bay. (D.L.)

TRỘM VIẾNG NHÀ 1 KỸ SƯ PHI, LẤY GẦN 200 NGÀN

SÀIGÒN.— Đêm 14-5, kẻ trộm đã lẻn vào nhà ông P.A. (51 tuổi, kỹ sư Phi Luật Tân ở đường Ngô tùng Châu Sàigòn) dùng chìa khóa giả mở tủ lấy trộm 20 ngàn đồng, 100 đô la, 2 đồng hồ đáng giá 50 ngàn đồng. Radio, viết máy và quần áo đáng giá trên 100 ngàn đồng, rồi chuồn mất. Sáng hôm sau, chủ nhà mới hay biết chỉ còn nước đi trình nhà chức trách. (D,L)

ĐI ĐƯỜNG KHÔNG MANG GIẤY, 50 NGƯỜI BỊ ĐIỆU VỀ BÓT

SÀIGÒN.— Đêm 14 rạng ngày 15-5, Cảnh sát Đô thành đón xét giấy tại các đường Trịnh minh Thế, Tôn Đản và Bến Vân Đồn. Kết quả có trên 50 người đi đường không có giấy tờ hợp lệ bị điệu về bót thẩm vấn. (C.C.)

4 HÃNG NHẬP CẢNG BỊ PHẠT 20 TRIỆU

SÀIGÒN.— Trước đây, Bộ Kinh Tế đã khám phá hàng chục nhà xuất nhập cảng phụ tùng xe gắn máy trong Đô thành gian lận đồ phụ tùng xe, trong số đó có hãng lớn Lê văn D., Nguyễn T. Công Ty, Từ L. và Nguyễn văn L. bị phạt trên 20 triệu đồng. Tuy nhiên vì cảm tình, Bộ Kinh Tế chấp nhận cho 4 hãng ấy đóng làm 3 kỳ đều nhau vào các đầu tháng. Nếu ngày 6-6, các hãng trên không đóng phân kỳ đầu thì sẽ không được cấp ngoại tệ vĩnh viễn. (P.B.C.)

BẮT ĐƯỢC 1 TỔ CHỨC DÙNG HỒ SƠ GIẢ ĐỂ XIN CĂN CƯỚC

SÀIGÒN.— Được tin mật báo tại Tòa Hành Chánh quận 5, có một tổ chức chuyên dùng hồ sơ giả để xin căn cước bọc nhựa cho nhiều người với giá từ 1.000 đến 2.000 đồng, sau nhiều ngày theo dõi, chiều 14-5, cảnh sát bắt được quả tang cô Đinh-thị-Ph. (29 tuổi) đang nhận một số bạc 2.000 đồng của 2 người tên Huỳnh T. (34 tuổi) và Bùi-thị-S. (18 tuổi). Sau đó, nhà chức trách được cô Ph. dẫn đến một căn nhà ở bến Hàm Tử, tịch thâu được nhiều mẫu đơn giả và bắt thêm được 4 người tùy phái tập sự tại Tòa Hành Chánh quận 5. Tất cả 7 người bị giữ điều tra. (C.C.)

CỔ ĐỘNG

Từ Nhà kho ... (Huỳnh Chiểu Đẳng)

TIỂU THUYẾT RÚT NGẮN (V)

Khúc nhạc đồng quê

(SYMPHONIE PASTORALE)

HỒNG-DƯƠNG phỏng theo tác phẩm của ANDRÉ GIDE

(Tiếp theo)

25/5

Tuyết đã tan, nên tôi phải tạm xếp cuốn này lại một thời gian, để làm những công cuộc cần thiết. Đêm qua tôi mới đọc lại những gì tôi đã viết...

Và hôm nay tôi mới dám gọi tên cái tình cảm mà từ lâu trái tim tôi không chịu thư nhận. Tôi thấy khó giải thích vì đâu mà tôi còn nghi ngờ không biết có thật tôi đã yêu nàng không, sau khi nàng đã ngây thơ thổ lộ với tôi. Đó cũng chẳng qua là vì tôi không bằng lòng chấp nhận tình yêu ngoài hôn nhân, cũng như tôi không chấp nhận bất cứ điều gì đã bị cấm đoán.

Tôi đã từng tự nhủ "Nó chỉ là một đứa trẻ. Một tình yêu thật sự không thể nẩy nở, mà không có sự bối rối, sự ngượng ngùng. Và riêng tôi tôi tin tưởng là tôi chỉ yêu nàng như yêu một đứa trẻ tàng tật. Đó là một sự bắt buộc của đạo đức, một bổn phận: Thật thế đó, chính buổi chiều mà nàng thổ lộ với tôi như tôi đã kể lại ở trên, tôi cảm thấy tâm hồn tôi phơi phới hân hoan đến nỗi tôi vẫn còn hiểu nhầm. Và cũng bởi vì tôi tin rằng một mối tình như thế là đáng trách, và tôi cho rằng những gì đáng trách thường làm cho tâm hồn ưu tư, vì không cảm thấy hồn tôi nặng chĩu ưu phiền, nên tôi không tin có mối tình đó. Cho tới khi đọc lại những giòng đó, tôi mới hiểu ra...

Về vấn đề giáo huấn đạo lý cho Giáng Tiên khiến tôi lại phải đọc lại Phúc Âm. Càng đọc tôi càng thấy những nguyên tắc cấu tạo nên đức tin Công giáo của chúng tôi là những lời bình luận của Thánh Paul.

Đó chính là đầu đề mà tôi vừa mới bàn cãi với thằng Dân. Tâm tính nó hơi khô khan, nên nó trở thành một kẻ bảo thủ. Nó trách tôi đã chỉ chọn trong chủ thuyết công giáo những điều mà tôi thích. Nhưng mà thật ra tôi có chọn lựa những lời này hay lời khác của Chúa đâu, chỉ có giữa chúa Cứu Thế và Thánh Paul thì tôi chọn chúa cứu thế. Tôi tìm hết tất cả cuốn phúc âm không thấy được một răn, một cấm điều nào trong lời Chúa Cứu Thế, để chống đối lại với Thằng Dân; mà chỉ có những lời của Thánh Phao Lồ. Những tâm hồn như tâm hồn giống như thằng Dân thương cảm thấy bị xa lạc, khi mà chúng tôi tìm thấy, bên cạnh mình một quan thầy một chỗ nương tựa... Hơn nữa những tâm hồn ấy chỉ mong muốn được hưởng tất cả những gì mà người ta sẵn sàng ban cho nó bằng tình yêu.

Thằng Dân nói với tôi :

— Thưa cha, chính con, con cũng ao ước một sự hạnh phúc cho tâm hồn.

— Không đâu, bạn ạ; chú chỉ ước muốn sự khuất phục.

— Hạnh phúc chính là ở trong sự khuất phục ấy, thưa cha. Tôi không để cho nó hơn tôi một câu.

Mỗi con người đều có thể vui sướng hoặc nhiều hoặc ít. Mỗi con người đều phải vươn tới sự vui sướng

Và một lời này của Chúa Cứu Thế chợt hiện lên sáng lạn trước mắt tôi : « Nếu ngươi mù lòa, ngươi sẽ không hề có tội lỗi. Tội lỗi là những gì làm cho tâm hồn u tối lại chống lại với niềm vui. Niềm hạnh phúc hoàn toàn của Giáng Tiên có được là nhờ nàng không biết tí gì về tội lỗi cả. Ở nàng chỉ có sự sáng lạng và tình yêu.

8/5

Hôm qua bác sĩ Mạnh Tiến đã trở lại đây. Ông ta đã xem xét rất lâu đôi mắt của Giáng Tiên. Ông ta cho tôi biết là ông sẽ phải về nói lại những nhận xét của ông cho bác sĩ Du một chuyên viên về nhãn khoa ở Lausanne. Cả hai cùng cho rằng mắt của Giáng Tiên có thể giải phẫu được. Nhưng chúng tôi đồng ý là chưa nên cho nàng biết vội. Gợi lên trong Giáng Tiên niềm hy vọng để rồi rất có thể người ta sẽ làm tắt ngay mất, thì có lợi gì ? Hơn nữa, như thế này, nàng chẳng đã sung sướng rồi sao ?

Vào dịp Lễ phục Sinh, Dân và Giáng Tiên có dịp gặp lại nhau trước sự hiện diện của tôi. Nhưng Dân chỉ nói những chuyện vu vơ. Hắn đã đổi lối xưng hô ; hắn gọi nàng là chị xưng tôi. Tôi sung sướng vì nó đã tự hiểu điều đó, mà tôi không hề đòi hỏi. Nhưng tôi nghĩ rằng nó đã phải tự đấu tranh nội tâm ghê lắm. Nó đã phải giả dối với chính nó. Rochefoucauld đã chẳng nói rằng lý trí thường lừa dối tình cảm là gì : Buổi tối, nhân tìm thấy một câu của Thánh Phao Lồ, tôi liền chép vào một tờ giấy để lại ở phòng thằng Dân cho nó đọc « kẻ nào không ăn thì chớ nên phán xét kẻ ăn, vì chưn Chúa sẽ đón tiếp kẻ sau này ».

Lẽ ra tôi nên ghi nốt cả câu sau đây mới phải : " Ta biết và ta tin chắc bởi Chúa đã dạy rằng không có cái gì là vẩn đục trong nội tâm và rằng chỉ kẻ nào cho rằng vẩn đục thì mới có sự vẩn đục mà thôi ". Hôm sau tôi thấy tờ giấy tôi viết cho Dân hôm qua, ở trên bàn tôi ; mặt sau Dân đã chép một câu ở trong cùng một Thánh kinh mà tôi đã đọc hôm qua : « Chớ để cho thực phẩm của người gây sự thiệt hại mà vì đó Chúa đã phải chết ».

Tôi đọc lại cả chương này một lần nữa.

Đấy là khởi điểm một cuộc tranh luận dài vô tận. Và tôi sẽ rối loạn tâm thần vì, tôi sẽ làm cho những vàng mây kia và, vòm trời sáng lạn của Giáng Tiên u ám đi ? — Tôi có được gần Chúa cứu thế hơn chăng và phải chăng tôi đã giữ nàng gần Chúa hơn, khi tôi giảng dạy và để cho nàng tin tằng cái tội duy nhất là trông đợi vào hạnh phúc của kẻ khác, hay xúc phạm vào chính hạnh phúc của chúng ta.

Nhưng hỡi ôi ! Có những tâm hồn lại chỉ biết đối với hạnh phúc, bất lực và vụng về.. Tôi nghĩ tới nàng Mỹ Liên đáng thương của tôi. Tôi mời nàng mãi tới gần Chúa, tôi dậy nàng tới và muốn giữ nàng ở đó Phải, tôi muốn nâng mỗi con người lên với Chúa. Nhưng nàng luôn luôn lảng tránh, khép mình vào cô độc như loài hoa mà không một ánh sáng mặt trời nào làm cho nở ra được.

Hôm nọ nàng đã trả lời tôi rằng :

— Anh muốn gì, hở bạn, tôi lại không bị mù thì biết làm sao giờ đây. Ôi ! Câu nói châm biếm của nàng mới đau đớn cho tôi làm sao ! Tuy nhiên nàng càng làm cho tôi cảm thấy là điềm mà tôi ca ngợi ở Giáng Tiên là tấm lòng ưu ái vô biên của nàng ; tôi chưa thấy nàng nói một lời châm chọc ai bao giờ.

Với một tâm hồn tràn đầy tình yêu, nàng thường treo rải hạnh phúc ra quanh nàng, còn quanh Mỹ Liên thì chỉ có bóng tối và ảm đạm. Sau mỗi ngày tranh đấu, đi thăm kẻ nghèo, người bệnh tật, tôi trở về khi màn đêm buông xuống, tâm trí mệt nhoài và cần nghỉ ngơi thì lại chỉ thấy ở nhà toàn những sự lo âu, trách móc, buồn phiền, khiến tôi thấy thà là di ngoài mưa tuyết, ngoài gió lạnh còn hơn.

Con Sương giống mẹ nó như hệt, đến nỗi tôi muốn cho nó vào ở nội trú trong trường. Nó chẳng những giống mẹ nó hồi mẹ nó còn trẻ, khi chúng tôi mới đính hôn, mà giống cả ở những sự toan tính lo âu về đời sống vật chất. Tôi không thấy ở con Sương một sự ham thích nào về văn chương, thơ phú hay âm nhạc. Những nét mặt của nó lúc nào cũng có vẻ u ẩn, và khắc khổ. Tôi không bao giờ có thể góp chuyện với Mỹ Liên và con Sương khiến ở cạnh nàng, tôi càng cảm thấy sự cô đơn đau đớn hơn là khi tôi tự giam mình vào phòng làm việc của tôi ; cho nên tôi thành có thói quen vào phòng ngồi một mình.

Kể từ lúc vào thu, tôi lại còn có thói quen, mỗi khi về sớm, tạt vào nhà cô M.. để uống trà. Tôi quên chưa nói từ tháng mười một trước cô M. đã nhận nuôi thêm ba đứa trẻ mù cùng với Giáng Tiên ; bây giờ đã tới lượt Giáng Tiên dạy lại được ba đứa nhỏ kia biết đọc và biết làm vài công việc nho nhỏ một cách khéo léo.

Mỗi lần trở lại *mái nhà tranh* tôi lại thấy được thanh thản, được an ủi biết là bao. Và ngay cả cô M... cũng không tỏ vẻ phiền hà gì trong việc chăm sóc Giáng Tiên và ba đứa nhỏ kia. Từ xưa tới nay cô M... vẫn rất hay lo lắng tới kẻ nghèo. Đó là một tâm hồn hết sức đạo đức, và hình như cô chỉ sống trên trái đất này để mà yêu thương. Tuy là tóc cô đã bạc phơ, nhưng, không gì thơ dại hơn nụ cười của cô, không gì nhịp nhàng hơn những dáng điệu của cô, và cũng không gì thánh thót trầm bổng hơn giọng nói của cô. Giáng Tiên đã học tất cả những gì là hay là đẹp ở cô và cả ngay tới tư tưởng nữa. Thật là êm ái cho tôi biết bao, mỗi khi tôi được nán lại bên hai người đàn bà này, nhìn họ ngồi bên nhau, và Giáng Tiên hoặc đặt tì trán trên vai người bạn già của nàng, hoặc đặt bàn tay bé bỏng trong tay cô M. nghe tôi đọc vài câu thơ của Lamartine hoặc của Victor Hugo ; dịu êm biết bao khi tôi được chiêm ngưỡng trong hai tâm hồn bằng tuyết của họ cái phản ánh của thi ca này. Ngay cả ba đứa nhỏ kia cũng không phải là không rung cảm. Những đứa nhỏ này, trong bầu không khí của tự thanh bình và của tình yêu, nảy nở và tấn bộ một cách lạ thường. Hồi cô M. nói với tôi về ý định dạy Giáng Tiên vũ, tôi đã mỉm cười, nhưng ngày nay tôi phải khen ngợi những cử động nhịp nhàng và duyên dáng của nàng. Những tiến bộ của Giáng Tiên về môn âm nhạc cũng thật là kỳ lạ . bây giờ nàng đã ngồi đàn đại phong cầm ở nhà thờ cho ban hợp xướng hát được rồi.

Mỗi chúa nhật, nàng đều lại nhà tôi ăn sáng ; lũ con tôi cũng đã vui vẻ khi gặp lại Giáng Tiên. Mỹ Liên cũng không tỏ vẻ hằn học nhiều nữa ; nàng bớt cau có, nên có vẻ như trẻ hẳn lại. Tôi tin rằng, từ nay, sự ngưng trệ trong cuộc sống của nàng sẽ qua đi.

(CÒN TIẾP)

Quý bạn muốn CHÍNH - LUẬN
MỖI NGÀY MỖI MẠNH
xin đừng mướn báo Chính-Luận

BÓNG TỐI

SỐ 38

Truyện dài của **PHI-LONG**

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT — *CHƯƠNG IV*

Ông Bà Phúc Hậu

— Thưa ông ....

— Tôi hiểu ông ta dám chết vì lẽ phải, tôi hết lòng trị cho anh ta, nhưng sức tôi chỉ có hạn thôi.

Anh ta lại còn có kẻ thù. Tôi hiểu họ là những ai, họ khiến anh ta điên đầu nghĩ mưu mô chống họ và do đó tôi chỉ còn nhìn anh ta chết dần thôi.

— Thưa ông .... Bác sĩ vỗ vai chàng và nói :

— Nếu anh thận Kỳ Linh, hãy cố lôi anh ta ra khỏi cảnh đó.

Ông lại bảo chàng :

— Mà thôi, khuyên làm gì vô ích. Tôi già rồi, nghề tôi không cho tôi quyền lực giúp anh ta. Anh còn trẻ, mạnh khỏe nên giúp anh ta mà đừng khuyên anh ta giải nghệ vô ích..

Tôi hiểu khi nào không còn những kẻ ác thì anh ta mới hết nghĩ ngợi đến điên cuồng. Có bao nhiêu người độc ác xấu xa làm khối óc anh ta có ngày kiệt quệ đưa anh ta đến chỗ chết.

— Ông cho tôi biết kẻ ấy là những ?

— Tôi không nói hơn được đâu. Tôi là thầy thuốc. Anh ta sẽ nói cho nghe nếu đã chọn anh làm người kế nghiệp.

Ông đưa hai tay lên :

—Mình chờ xem óc anh ta nổ tung như xác pháo chăng ? Ồ ! Tôi thật là bất lực.

Ông xách cặp da bước ra về với sự bất mãn tràn ngập trên vẻ mặt khiến Trần Dũng khó hiểu được ông. Chàng thương hại Kỳ Linh và thấy mình phải hết lòng giúp người nghĩa huynh mà chàng kính mến.

***

Kỳ Linh thức giấc thì trời đã khuya, chàng ngồi dậy và thấy Trần Dũng còn đó nên hỏi :

— Chú làm gì ngồi đây giờ này ?

— Tôi ở với anh cho vui.

— Chú điên rồi à ? Chú diễn trò xong đã mệt ngất, còn tới đây làm gì nữa ? Tôi có chết đâu mà sợ.

Chàng ta bước xuống giường, mở cửa sổ, nhìn ra sân rồi nói :

— Trăng sáng quá. Mà mấy giờ rồi ?

— Hơn hai giờ.

— Thôi chú đi về ngủ cho khỏe. Sáng mai còn phải tập xiếc. Bệnh tôi đến thình lình như vậy, nhưng sau đó vài ba giờ tôi mạnh như thường.

— Xin anh đừng nghĩ quá như mọi khi,

Kỳ Linh cười nói :

— Chú đừng nghe ông bác sĩ Tân, ông ấy già rồi nên nghĩ lẩn thẩn lôi thôi.

— Ông ấy yêu thương anh. Lời ông phải được ta nghe theo.

Kỳ Linh nói :

— Đừng nói chuyện đó cho mệt. Chú đi về cho tôi nằm yên. Nhớ đừng để ai thấy bọn mình thân với nhau nghe không ?

— Tôi khéo léo kín đáo.

— Về đi. Về lo việc riêng của chú. Sớm lúc nào hay lúc ấy.

Trần Dũng chưa nói gì, Kỳ Linh lại hối nên chàng đành về rạp.

Về đến rạp đã gần ba giờ khuya. Chàng vào phòng mình thì lạ lùng làm sao, chàng thấy Vân Phượng đang ở đó. Nàng ngủ trên giường chàng với con chó Gấu Vàng. Thằng Lượm nằm trên góc rương to, ngủ mê man.

Toan ra ngoài để yên cho nàng ngủ, nhưng con Gấu Vàng chồm dậy mừng chàng, ra khỏi đôi tay Vân Phượng làm nàng giật mình tỉnh giấc.

Nàng ngồi dậy nhìn chàng rồi đưa tay dụi mắt. Trần Dũng gỡ hai chơn trước con Gấu Vàng chồm trên ngực chàng, khẽ rầy nó :

— Gấu Vàng đứng yên, không tao đánh đòn bây giờ.

— Anh đi đâu chừng này mới về ?

Đôi mắt nàng nhìn ngay chàng như dò xét.

Trần Dũng ngồi xuống mép rương và đáp :

— Anh Kỳ Linh thình lình đau nặng. Anh đến thăm chừng bịnh anh ấy.

— Sao anh không cho em hay ?

— Em không nên đến đó. Mình phải giấu, đừng cho ai biết mình thân với anh ấy. Anh ấy dặn em rồi mà.

— Nhưng anh ấy đau gì vậy anh ?

— Anh ấy đau óc. Bỗng không anh ấy ôm đầu nhăn nhó. Con người can đảm phi thường mà nhăn nhó sự đau đớn phải ghê gớm lắm.

Vân Phượng có vẻ lo lắng, nàng nói :

— Nếu anh Kỳ Linh bị đau ốm, ai giúp em việc kia bây giờ ?

— Tuy thế, nhưng anh ấy vẫn giúp ta. Anh Kỳ Linh hứa chắc thế.

— Thấy anh về muộn quá, em lo sợ cho anh.

— Việc gì mà em lo sợ cho anh ?

— Đàn bà không bao giờ yên tâm khi người mình yêu đi chơi khuya anh ạ !

— Em đa nghi quá.

— Vì em không hoàn toàn tin anh. Anh rất yếu đuối trước đàn bà, trước nhứt là cô Lệ Kiều.

— Chuyện qua rồi em ạ ! Ta nói tới làm gì nữa.

— Nhưng cô ấy có đến đây lúc anh đi vắng.

— Khoảng mấy giờ em ?

— Khi tan hết độ nửa giờ. Anh ở nhà đã gặp cô cấy rồi.

— Anh không tiếp nàng đâu.

— Lấy cớ gì anh từ chối không tiếp nàng ? Anh không thể kém lễ độ như vậy. Anh phải có can đảm đứng trước nàng và từ chối sự gì mà nàng cho anh.

— Anh đã nhiều lần từ chối rồi.

— Nhưng anh cần phải tỏ cho nàng thấy anh nhứt định xa nàng.

Trần Dũng đáp :

— Anh thề danh dự với em, anh không mảy may nào nghĩ đến con người đó, nhưng em nên hiểu cho anh điều này.

— Anh lại ngụy biện gì nữa ?

— Không đâu, đó là sự thật mà anh buộc lòng nói ra.

— Việc gì anh ?

— Anh Kỳ Linh buộc anh phải làm thân với nàng anh không được đoạn tuyệt hẳn với nàng.

— Anh Kỳ Linh sao lại buộc anh chuyện lạ ?

— Anh ấy cho đây là việc cần thiết, có liên quan đến việc em và anh.

— Em điên đầu, chẳng hiểu sao có chuyện lạ vậy.

Trần Dũng nhớ lại những lời Kỳ Linh dặn mình, chàng bảo Vân Phượng :

— Anh có chuyện quan trọng nói với em. Em về ngủ. Sáng ngày ta sẽ bàn chuyện đó.

— Sao anh không nói ngay bây giờ ?

— Không nên em ạ ! Khuya rồi mà.

— Chuyện đó dài lắm sao ?

— Không dài, chỉ một câu thôi.

— Tại sao anh không nói ngay.

Trần Dũng đáp :

— Vì anh cần em bình tĩnh, đủ sáng suốt quyết định chuyện quan trọng.

— Ngay bây giờ em sáng suốt nhất.

Trần Dũng đứng lên, chàng đi đi lại lại trong phòng, có vẻ bối rối lướng lự khiến Vân Phượng ngạc nhiên, nàng hỏi :

— Chuyện gì vậy anh ?

Trần Dũng đứng lại trước mặt nàng, chàng hỏi giọng quan trọng :

— Anh hỏi thật, em yêu anh thật chớ ?

— Anh điên à ? Không yêu anh, tại sao em hứa hôn với anh ? Em lập lại lần nữa : Không ai thương anh bằng em.

— Vậy anh xin em hãy làm lễ thành hôn với anh.

Vân Phượng nhìn chàng như dò xét tại sao chàng yêu cầu sự đó, nàng không sao hiểu được tâm trạng chàng.

Trần Dũng tiếp :

— Nếu em không nhận, anh xin em hãy quên anh đi và chúng ta sẽ xem nhau như bạn thôi.

Vân Phượng ngơ ngác, nàng nhìn Trần Dũng trân trối một lúc và hỏi :

— Anh làm em chẳng hiểu chi hết. Tại sao anh khó tánh với em ?

— Anh yêu cầu em hãy làm lễ thành hôn với anh. Anh yêu em, muốn em chánh thức là vợ anh.

Trong gánh mình còn ai không rõ em sẽ là vợ anh ?

Anh không muốn em sẽ là vợ anh mà muốn em đã là vợ anh và sẽ sống với anh mãi mãi.

Nếu em không nhận, ngay từ phút này, anh kể ta như bạn.

— Nhưng vì sao anh thay đổi lạ vậy ?

— Chẳng có gì lạ cả. Em tin anh là người tốt, anh kính mến yêu thương em thì em nhận. Bằng không, từ nay ta hãy quên nhau.

Vân Phượng không thể nào hiểu được sự thay đổi đột ngột của Trần Dũng, nàng ngồi yên lặng, óc hoang mang rối loạn.

Hay chàng muốn mình là vợ chàng ngay để Lệ Kiều không còn lý gì đeo đuổi chàng ? Chàng không đủ sức phấn đấu chống lại sự cám dỗ của sắc đẹp mà phải dùng nàng để chống lại chăng ?

Nếu quả thế, chàng không đáng với mình.

(CÒN TIẾP)

Đời hoa trước gió

SỐ 38 — *TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM* của **DƯƠNG-HÀ**

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XII

Cố Vấn Pháp Luật

Khóc sụt sùi một lát, người vú nuôi của Thủy Nga hỏi tiếp :

— Còn đứa bé... con bé Thủy Liễu sao ra ?

Dì Tê-Rê đáp nhanh ;

— Ồ ! Con bé vẫn mạnh khỏe... Nó dễ thương lắm...

Mộng Ngọc mừng rỡ buột miệng :

— Cám ơn Thượng Đế ! Từ nay trở đi tôi sẽ hi sinh cả cuộc sống thừa này để săn sóc và dạy dỗ đứa bé.

Dì Tê-Rê hỏi :

— Chừng nào bà mang cháu bé đi được ?

Mộng Ngọc hăng hái :

— Ngay bây giờ ! Tôi muốn kịp đáp chuyến xe cuối về tỉnh. Dì dư biết tôi rất nghèo nên không thể ở đây ban đêm được. Tôi không có nhà người quen ở Saigòn và nếu thuê khách sạn thì tốn quá nhiều tiền.

Dì Tê Rê lộ vẻ suy nghĩ. Hiểu ý người nữ tu sĩ trẻ tuổi, Mộng Ngọc nhanh tay móc ra một mớ giấy tờ :

— Đây là lá thư của luật sư Hiển và đây là giấy căn cước của tôi. Dì cứ xem qua...

Dì Tê Rê xem xét tỉ mỉ giấy tờ rồi trả lại cho người vú :

—Mọi chuyện đã được xếp đặt trước, Ông giám đốc trung tâm đã ký giấy sẵn để trao đứa bé cho bà. Bà có cần gặp Thủy Nga không ?

Mộng Ngọc thở dài ;

— Tôi sợ tôi không đủ can đảm nhìn mặt Thủy Nga. Trước kia, Thủy Nga xinh đẹp và khỏe mạnh. Bây giờ...

Mộng Ngọc bỏ dở câu nói. Dì Tê-Rê gật gù :

— Bà nói có lý !.. Từ hôm qua, Thủy Nga ở trong tình trạng mê sản và không nhìn ra người quen nữa. Bà chờ ở đây giây lát. Tôi bồng cháu bé.

Dì Tê-Rê bước nhanh về phía cửa, nhưng Mộng-Ngọc gọi giật lại :

— Tôi đổi ý kiến... Tôi nghĩ tôi cần phải gặp Thủy Nga lần cuối cùng...

Dì Tê-Rê chấp thuận ngay. Dì dẫn người vú đi băng qua nhiều giải hành lang dài và cuối cùng hai người bước vào gian phòng mà Thủy Nga đang nằm hấp hối.

Mộng Ngọc đứng khựng lại khi chứng kiến cảnh tượng bi thảm và đau đớn bày ra trước mắt.

Thủy Nga đang nằm im lìm trên giường như một xác chết. Gương mặt xinh đẹp của nàng xanh nhợt nhạt. Hai mắt nàng nổi quầng thâm. Thủy Nga nhắm nghiền hai mắt.

Mộng Ngọc nức nở :

— Tội nghiệp Thủy Nga !...

Bà móc trong túi ra một chiếc khăn tay lớn và chùi nước mắt lia lịa.

Bên kia giường, Mỹ Hạnh ngồi trên một chiếc ghế, bồng đu đưa đứa bé. Nàng không dám nói chuyện lớn vì sợ làm giật mình đứa bé đang ngủ ngon. Gương mặt Mỹ Hạnh đẫm đìa nước mắt.

Bà vú Mộng Ngọc khóc thút thít :

— Tội nghiệp Thủy Nga !... Nó không còn nhận ra tôi nữa !...

Mỹ Hạnh rầu rĩ đáp :

—Thủy Nga bất tỉnh đã hai mươi bốn tiếng đồng hồ rồi. Nếu Thủy Nga tỉnh dậy ngay bây giờ để bà vú được nhìn mặt nàng lần chót. Thủy Nga đã hết sức mong đợi gặp bà vú.. Thủy Nga có nhiều chuyện cần nói với bà vú..

Mộng Ngọc ngước mắt nhìn chiếc đồng hồ treo trên vách và buột miệng :

— Gần sáu giờ rồi !.. Tôi phải về tỉnh.. tôi sợ trễ chuyến xe chót..

Dì Tê Rê lắc đầu lia lịa :

— Rất tiếc không có mặt dì Ma-Ri ở đây. Dì ấy rất thương mến con bé Thủy Liễu.

Theo lịnh dì Tê Rê, Mỹ Hạnh bắt đầu thay đồi y phục cho bé Thủy Liễu.

Bé Thủy Liễu giật mình mở mắt và khóc thét lên. Mỹ Hạnh vội vàng nhét cái núm vú cao su vào mồm làm con bé nín khóc ngay. Nhưng, tiếng khóc thét to của đứa bé làm Thủy Nga đang mê man vụt mở bừng mắt. Đôi môi xám xanh của nàng run động nhẹ. Giây lát, Thủy Nga lầm bầm yếu ớt :

— Thủy Liễu... con...

Bồi hồi xúc động, bà vú Mộng Ngọc tự nhiên bước giật lùi. Bà toan rút lui nhanh ra khỏi phòng nhưng dì Tê Rê gọi giật lại :

— Khoan đã ! Thủy Nga sắp hồi tỉnh... Thủy Nga muốn hôn con lần cuối cùng trước khi nhắm mắt lìa bỏ cõi đời.

Nhưng, Thủy Nga chỉ lắp bắp vài tiếng ngắn ngủi rồi lại bất tỉnh.

Ngay đúng lúc đó, cửa phòng mở toang. Mỹ Hạnh buột miệng :

— Bác sĩ Hậu !

Bác sĩ Hậu bước nhanh tới cạnh giường Thủy Nga. Dì Tê Rê nhanh miệng giới thiệu với bác sĩ bà vú Mộng Ngọc và cho bác sĩ biết rõ lý do nào Mộng Ngọc tới đây.

(CÒN TIẾP)

Saigon Tốc

Tiểu Thuyết Phóng sự của **VĂN-QUANG**

SỐ 38

(Tiếp theo)

Giữa cái tình thế nan giải và đau đớn này thì anh Pón Húc Bồ lừ lừ xuất hiện trong một bộ đồ vía, bộ đồ còm lê sọc ngang rất đúng thời trang, Pón Húc Con đứng bật dậy ra cái điều sợ hãi mà rằng :

— Thôi chết cha tôi rồi. Bồ tôi tới kia !

Hùng Sùi trong những lúc nhìn Lít Tê Lo A Nam trên sân khấu, nghe Lít Tê Lo A Nam hát thì nó cóc thèm để ý ai cả, nó nói phây phây :

— Kệ bồ anh được không !

A nhét Mẹ hiểu rõ tâm trạng Hùng Sùi nên nàng tha thứ, nàng mỉm cười quay sang hỏi Pón Húc Con :

— Đâu, bồ toa đâu ? Xem bồ toa thế nào mà toa ca tụng hoài.

— Kia kìa, ông ý đứng lêng phêng bên cái cột đó.

— Kêu "lúy" vô đây ngồi cho vui.

Được lời như cởi tấm lòng, Pón Húc Con liền tiến lên mấy bước kêu Pón Húc Bồ :

— Vô đây, bồ ! Con ngồi đây nè !

Pón Húc Bồ chớp chớp mắt mấy phát rồi sốc lại cổ áo, đường hoàng tiến ra chỗ Pón Húc Con. Một màn giới thiệu nhân vật được Pón Húc Con trình bày rất long trọng.

— Đây là bồ tôi, đây là bà A nhét, còn đây là ông Hùng Sùi.

Một cuộc bắt tay sôi nổi lại diễn ra vô cùng ngoạn mục. Pón Húc Bồ nghiêng gập người xuống nắm như lấy bàn tay—ôi bàn tay thơm mát—của A nhét Mẹ mà thốt ra một câu... đầy hương đi lên :

— Hân hạnh ! Thật là hân hạnh được gặp bà. Buổi chiều tôi đã hầu chuyện bà qua giây nói.

A nhét Mẹ toét miệng ra cười :

— Hân hạnh biết ông.

Pón Húc Bồ vừa xoay người giơ tay định bắt tay Hùng Sùi thì ngay khi ấy người nữ danh ca Lít A Nam hát hết bản nhạc, Hùng Sùi liền vỗ vào tay Pón Húc Bồ đánh đét một cát mà kêu ầm lên :

— Hay quá ! Đ.m. em tôi hát hay quá, hay hết chỗ chê, hay đếch chịu được. Mẹ kiếp. Hát thế thì đến tây cũng chết chứ nói gì dân A Nam.

Nói rồi Hùng Sùi tự thưởng cho mình một ngụm rượu uýt ky. Nó lại nhăn nhở cười đến méo xệch cả mặt mũi đi, nó trắng trợn tuyên bố :

— Tôi mê em tôi quá. Em ơi ! Em có biết rằng anh lặn lội hơn hai ngàn cây số về đây để nghe em hát hay không.

Câu tả oán đó khiến hai bà bàn bên cạnh trong đó có năm bảy em ca ve quay sang nhìn, nhưng khi nhìn rõ Hùng Sùi thì thiên hạ quay đi tủm tỉm cười, coi là một trò đùa khá thú vị.

Pón Húc Bồ bị ọc đơ, xoè tay ra rồi đành phải rụt lại xoa xoa hai tay vào nhau cho đỡ thừa. Ông ta đứng ngẩn ra nhìn Hùng Sùi một lát đoạn nhớ bật ra rằng : «Đúng thằng khốn nạn này rồi, mình gặp nó đứng ở đầu Bô Na mí em A nhét Con». Pón Húc Bồ hơi lấy làm một sự giật gân, ông ta cứ nhăn răng ra cười hề hề.

Pón Húc Con liền vỗ vai Hùng Sùi :

— Ông bồ moa đó.

Mãi đến lúc này Hùng Sùi mới chịu quay lên và khi nhận ra Pón Húc Bồ là người đã chở A nhét Con trên chiếc cách xăng cách thì nó cười hơ hớ

— A ! Bồ toa đây hả ? Quý lắm. Mình quen nhau rồi mà, phải không bác ? Không ngờ thế giới này lại nhỏ hơn cả tiệm nhẩy đầm.

Pón Húc Bồ nhấp mắt :

— Chỗ quen biết cả.

Hùng Sùi khoái chí vỗ vai A nhét Mẹ nói bô bô :

— Ông già láo lắm cầm thế mà gớm lắm đấy. Bắt toàn đào trẻ không à !

Pón Húc Bồ giật thót tim lên, sợ thằng phổi bò này khai ra tuốt luốt hết cả thì khó nhìn thấy mặt mũi nhau quá. Ông liền câu cho Hùng Sùi một phát rồi rỉ tai :

— Thôi chứ ! Nói hết cả đời tư sự nghiệp tôi ra đấy sao !

Hùng Sùi lại không ngờ A nhét Mẹ là người đã có công sinh ra A nhét Con nên nó cười phây phây :

— Mình là khách giang hồ, đi chơi cho vui, việc các gì mà sợ.

— Sợ thì không sợ , nhưng hơi ... kỳ...

— Kỳ cái gì ? Già láo lắm cầm như ông mà chơi đào trẻ càng hách chứ sao.

Pón Húc Con cũng sợ Hùng Sùi kể khai tuốt cả tên A nhét Con ra đây nên nó vội vàng mời A nhét Mẹ ra nhảy một bản rumba.

Còn lại Pón Húc Bồ mí Hùng Sùi, hai đứa nhìn nhau rồi cùng ằng ặc cười. Hùng Sùi thụi cho Pón Húc Bồ một quả vào mạng mỡ :

— May cho ông, ông gặp tôi ở đây chứ gặp ở chỗ khác chắc tôi thụi ông gẫy răng quá. Ông điếm nhỏ A nhét của tôi đâu rồi ?

— Suỵt ! Khẽ chứ ! Mẹ nó nghe tiếng thì vỡ mặt.

Hùng Sùi ngẩn ngơ cả người ra :

— Đâu, mẹ nó đâu ?

Pón Húc Bồ cũng thộn mặt :

— Cậu không biết à ?

Hùng Sùi lắc đầu như máy :

—Biết kú gì ?

— Bà cụ thân sinh ra A nhét Mẹ.

— Hơ hơ, tôi biết thế nào được ! Ông biết à ?

Pón Húc Bồ cười hi hi hắt hàm ra sàn nhảy.

— Vậy cậu có biết bà mặc áo đen kia không, bà ngồi mí chúng mình đó.

— Biết ! Thằng con ông giới thiệu mi tôi là chị nó...

(CÒN TIẾP)

(Tiếp theo)

HỒI THỨ CHÍN

Tiểu Vạn Kiếp Môn

Trung Long liền trả lời giúp :

— Cố sư đệ là đệ tử của Tiêu Đại Tiên Sinh, một cao thủ trong nhóm mười ba danh thủ của Võ Lâm hiện tại, vì ân sư của Cố sư đệ đã tạ thế nên mới xin gia nhập bổn phái để được học hỏi thêm.

Tiêu Dao sứ giả một mặt ghi vào trong cuốn sổ kia ; một mặt vừa cười vừa nói tiếp :

— Thiên Độn-Kiếm Pháp của Tiêu Đại Tiên sinh lừng lẫy khắp giang hồ, tôi ngoài cái quạt Tiêu Dao ra cũng thích xử dụng kiếm, sau này tôi có thể lãnh giao Cố sư đệ về môn Kiếm Pháp ấy.

Thanh Phong nghe nói vội khiêm tốn cảm tạ Tiêu Dao sứ giả, thấy cái ấn sắt bỏ vào trong lò đã hồng lên rồi, liền quay trở lại nói với Thanh Phong tiếp :

— Cố sư đệ làm ơn vén tay áo trái lên...

Lúc ấy Thanh Phong mới biết là nhận Vạn Kiếp Pháp Ấn là dùng cái ấn sắt nung đỏ in vào cánh tay trái, tất nhiên chàng không muốn thân thể thanh bạch của mình lại phải có một dấu vết ma quỷ đó, nhưng vì muốn lấy được lòng của quần ma để tiện việc cứu thoát cho Mạnh Hồng Tiểu nên chàng đành phải cắn răng mỉm môi từ từ vén tay áo lên.

Tiêu Dao sứ giả lại lấy một cái bình ngọc màu xanh nho nhỏ và lấy một cái lông chim sặc sỡ, chấm nước ở trong bình thoa vào chỗ cánh tay trái của Thanh Phong rồi mỉm cười nói tiếp :

— Cố sư đệ khỏi cần phải lo sợ, bởi Vạn Kiếp Pháp thủy này rồi, dù Pháp Ấn có nóng đến đâu cũng không hề đau đớn một chút nào cả.

Thanh Phong trợn ngược đôi lông mày lên ngang nhiên đáp :

— Thôi sư huynh cứ việc ra tay, dù có đau đớn đến đâu tôi cũng có thể chịu được hết.

Tiêu Dao sứ giả mỉm cười liền lấy cái ấn sắt vuông chừng một tấc đã thiêu hồng ra rất lẹ tay, in luôn cái ấn đó lên trên cánh tay chỗ đã bôi thuốc nước trước hồi nãy rồi.

Chỉ nghe thấy kêu xèo một tiếng rất khẽ và có một luồng khói xanh bay tỏa lên, cánh tay như ngà của Thanh Phong đã có một dấu vết hình Vạn Kiếp Môn in lên rồi.

Nhưng quả thật không hề đau đớn một chút nào cả

Thôi-Nhất-Vỹ thâu cái ấn sắt lại rồi nói với Trì Trung Long rằng :

Cô gái áo vàng

SỐ 38 — *TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH* — **TIỀN-PHONG** dịch thuật

— Thụ ấn thủ tục đã xong, nhưng vẫn phải chờ Đại sư tỷ về, đại biểu Vạn Kiếp Ma chủ thu lễ đã, khi ấy mới là đệ tử chính thức của Vạn Kiếp Môn. Bây giờ, Trì sư đệ hãy dẫn Cố sư đệ đi hỏi vệ sư muội lấy pháp y và giàn xếp chỗ ở của Cố sư đệ đi

Trung Long vừa cười vừa đáp :

—Tiểu đệ sửa soạn cơm nước ở trong Câu Hồn để nghênh tân Cố sư đệ, lát nữa nếu Nhị sư đệ đã luyện xong, xin mời qua bên đó...

Tiêu Dao sứ giả đã vội xen lời nói :

— Cám ơn Trì sư đệ, nhưng vì sư huynh còn đang bận không thể qua bên được, để mai ngu huynh sẽ mời Cố sư đệ ăn một bữa vậy.

Trung Long nghe nói như vậy xong, liền cùng Thanh Phong mỉm cười cáo từ, Tiêu Dao sứ giả bỗng nghĩ tới một việc gì liền gọi Trung Long trở lại, và dặn rằng :

— Trì sư đệ, sư đệ muốn xếp cho Cố sư đệ ở đâu cũng được, nhưng đừng có để cho y ở gần bên Lục Sư Đệ nhé.

Trong Long nhìn Thanh Phong một cái, cười nụ cười rất thần bí liền gật đầu đáp :

— Tiểu đệ đã hiểu ý nghĩa của Nhị sư huynh rồi, nhưng Đường Lục Sư đệ đi vắng đã mấy ngày rồi mà sao vẫn chưa thấy về ?

Thôi Nhất Vỹ vừa cười vừa đáp :

— Đường Lục sư đệ đi tìm kiếm trái tim của người độc nhất thiên hạ, việc này không những rất tốn sức, nhưng cũng chưa chắc đã thành công được. Sư đệ nên biết sứ mạng của Vạn Kiếp Ma Chủ giao cho chúng ta rất khó mà hoàn thành được. Thiên hạ bao la như vậy, biết ai là người có trái tim độc ác nhất ?

Trung Long cũng thở dài một tiếng và đỡ lời :

— Bây giờ chúng ta đã kiếm được chín cái lá Linh Chi màu tía rồi bạc nghìn năm cũng sắp có rồi, riêng chỉ có trái tim của người độc ác nhất thiên hạ thì rất khó tìm, bằng không chúng ta đã có thể sớm triệu tập Vạn Kiếp Đại hội rồi, Để anh chị em chúng ta dưới sự lãnh đạo của Vạn Kiếp Ma Chủ đi đấu với các tay cao thủ của Tam Sơn ngũ Ngục ở trên thiên hạ. Nhất Vỹ vừa cười vừa nói tiếp :

— Tài ba tuyệt kỹ của Trì sư đệ chưa có nơi thi thố tất nhiên phải thấy ngứa nghề đôi chút, nhưng chờ Tốt Sư Tỷ, Trang sư đệ ở Thiên Trì Trưởng Bạch bắt được con hạc nghìn năm về, chúng ta có thể dốc hết toàn lực ra tìm kiếm trái tim của người ác độc nhất thiên hạ.

Trung Long dẫn Thanh Phong cáo từ Tiêu Dao sứ giả xong, thủng thẳng quay trở về Câu Hồn động.

Lúc này Thanh Phong đã biết bảy sứ giả mỗi người lấy ngoại hiệu của mình đặt cho tên động, còn nơi Tiểu Vạn Kiếp Môn thì là chỗ họp Hội Đồng bàn công việc.

Chàng vừa đi vừa để ý nhìn những hang động để Đào Hoa động, Ngũ Độc động, trong lòng ngấm ngầm suy tính, không hiểu Tỷ Thanh Ngọc Nữ Mạnh Hồng Tiểu hiện giờ đang ở đâu ?

Trì Trung Long thấy Thanh Phong có vẻ chú ý đến cảnh sắc trong Thiên Nguy Cốc liền mỉm cười hỏi :

— Cố sư đệ nhìn gì thế ? Có phải sư đệ thấy Thiên Nguy Cốc địa thế rất kỳ lạ, huyền bí lắm phải không ?

Thanh Phong khôn ngoan vô cùng, vội mỉm cười đáp :

— Vâng, địa thế Thiên Nguy Cốc này quả thực tuyệt diệu nên Tiểu đệ càng xem càng thấy kỳ lạ mà cứ mãi xem không ngớt là thế.

Nói tới đó, chàng cố ý ngừng lại rồi ngạc nhiên hỏi Trung Long :

— Trì sư huynh, tôi nghe Vệ sư tỷ nói ngoài tiểu đệ ra còn có hai vị nữa mới gia nhập Bổn môn phái, sao chưa được gặp gỡ họ thế ?

Trì Trung Long vừa cười vừa đáp ;

— Hai vị ấy bây giờ chưa có thể gặp người được Thanh Phong giả bộ làm như không hiểu hỏi tiếp :

— Chẳng lẽ hai vị đồng môn ấy đang bị bệnh nặng hay sao ?

Trung Long chỉ hai cái động nhỏ trên tuyệt vách và nói :

—Trong đó có một vị Tỷ Thanh Ngọc Nữ Mạnh Hồng Tiểu, trong người đang trúng phải kỳ độc, tuy đã được uống ba giọt nước lá Linh Chi nhưng thần trí vẫn còn mê mang, tựa như người ngớ ngẩn vậy ! Cho nên vị Đại sư tỷ giam giữ ở một cái động nhỏ phía bên phải.

Với sự tao ngộ của Mạnh Hồng Tiểu như thế nào, chàng đã được Phương Hoa nói cho hay rồi, bây giờ chàng chỉ cần biết chỗ ở của nàng ta thôi, nhưng vì không muốn để cho Trung Long nghi ngờ, nên chàng nghĩ cách để dấu diếm mà không hỏi nữa. Chỉ hỏi sang chuyện khác rằng

— Còn một vị nữa hiệu là Ngọc Diện Tiên Đồng Liễu sư huynh phải không ?

Trung Long cười nhạt rồi chỉ vào cái động nhỏ ở bên trái tỏ vẻ khinh bỉ và đáp

— Khí chất của người này tầm thường lắm ! Không đáng nhắc nhở tới, y bị Đại sư tỷ giam giữ vào trong cái động nhỏ ở phía bên trái kia !

Thanh Phong nghe thấy Liễu Tuấn cũng bị giam giữ rồi, liền hỏi :

— Chẳng lẽ Liễu sư huynh cũng bị phải trúng độc gì chăng ?

— Có mắc kỳ độc gì đâu ! ? Chỉ vì y tính nết quá phong lưu, có bộ mặt đẹp khiến người con gái nào trông thấy cũng phải yêu, Đại sư tỷ đi xa không yên tâm nên mới giam y vào trong đó, chính tay Đại sư tỷ khóa cửa .

Nghe Trung Long nói Thanh Phong đã biết giữa bảy sứ giả với nhau đã không hòa hợp và chàng đã nghe thấy Phương Hoa nói chỉ có Câu Hồn sứ giả này là không biểu sắc thôi !

Khi về tới động Câu Hồn rồi, Phương Hoa, và Thành Ngọc hai nàng đã sửa soạn xong thức ăn và rượu để đợi chờ hai người về nhậu nhẹt !

Thành Ngọc vừa cười vừa nói với Thanh Long rằng :

— Tứ sư ca ! Tôi đã lấy trộm nửa bình nhỏ rượu Hầu Nhi của sư huynh, trộn vào trong Tuyết-Mai Hương Lộ để khoản đãi Cố sư đệ, chẳng hay sư huynh có đau lòng xót ruột không ?

Trung Long vừa cười vừa đáp :

— Câu Hồn Động của tôi giản dị và cẩu thả hết sức, bằng sao được Đào Hoa Động của Hiền Muội, trong có đủ các thứ món ngon vật lạ, trong động của tôi thì chỉ có một bình Hầu Nhi Tửu là còn có đôi chút giá trị có thể đem ra dùng để khoản đãi Cố sư đệ thôi ! Ngờ đâu sư muội lại khôn ngoan đến thế, đã đem ra khoản đãi trước tôi rồi !

Hai sư huynh tỷ trò chuyện vài câu xong, liền mời Thanh Phong vào nhậu nhẹt.

(CÒN TIẾP)

tài liệu

HOA-KỲ VÀ ĐƯỜNG LỐI CHIẾN TRANH TẠI VIỆT-NAM

Sau đây là phần trích yếu cuộc phỏng vấn Thứ trưởng Ngoại giao Mỹ phụ trách Viễn Đông sự vụ, William P. Bundy, trên đài vô tuyến truyền hình, do hai thông tin viên Bộ Ngoại giao và Tòa Bạch Cung, Robert Clark và John Scall thực hiện :

HỎI : Cộng sản tỏ ra bạo dạn hơn tại Việt Nam. Hôm qua họ đã phá hoại một chiếc hàng không mẫu hạm của Mỹ ngay tại thương cảng Saigòn, sau đó họ ném một quả lựu đạn gây thương tích cho 13 người Mỹ. Theo Thứ trưởng, đây có phải là một sự gia tăng trong chiến dịch khủng bố Mỹ không ?

ĐÁP : Có thể là như vậy. Như quí vị rõ, tình trạng này đã xảy ra hồi tháng Hai. Theo tôi nghĩ thì là một điều tự nhiên khi họ muốn có một hành động trùng hợp với Ngày Lễ Quốc Tế Lao Động mồng 1 tháng 5 và ngày mồng 7 tháng 5, tức ngày quân Pháp thất trận, tại Điện Biên Phủ 10 năm về trước. Đây có thể là những vụ riêng biệt. Cũng có thể Cộng sản tỏ ra họ đang thực sự bước vào một chiến dịch tăng cường nhằm khủng bố người Mỹ.

HỎI : Chúng ta có thể làm được việc gì trong những biện pháp chống khủng bố để đảm bảo rằng người Mỹ và những căn cứ quan trọng có thể được bảo vệ một cách hữu hiệu hơn ?

ĐÁP : Sự an ninh của những căn cứ quan trọng được bảo toàn theo khả năng trong tình trạng hiện hữu. Sau cuộc đảo chánh mồng 1 tháng 11, những biện pháp an ninh tại Sàigòn có phần bị lơi lỏng trong khi không nên lơi lỏng. Sở dĩ có tình trạng ấy vì dân chúng đã quá phẫn uất trước những cái mà họ coi là chiến thuật mật vụ dưới chế độ Diệm, và cũng vì tân chế độ bãi bỏ tất cả những điều đó. Đến thời Chánh phủ Nguyễn Khánh, nền an ninh được tái lập chặt chẽ trên một ý nghĩa thích đáng hơn. Tôi muốn nói rằng Chánh phủ Nguyễn Khánh đã áp dụng những biện pháp an ninh thích ứng, do đó hiện chúng ta đang làm tất cả những gì có thể làm.

Một điều chúng ta có thể nghĩ tới là sự cần thiết gửi tới Miền Nam Việt Nam một số quân cảnh Mỹ để bảo vệ những cơ sở của Hoa Kỳ.

HỎI : Lâu nay thường thấy có ý kiến cho rằng chúng ta nên đưa gia đình các nhân viên Mỹ trở về Hoa Kỳ, vì chiến thuật phũng bố của Cộng sản. Chúng ta có nghiên cứu gì về vấn đề này không ?

ĐÁP : Tôi nghĩ rằng làm như thế là không sáng suốt, vì tinh thần và khả năng hữu hiệu của người chúng ta và vì tác dụng tâm lý của tình hình, ngoại trừ trường hợp thực trạng ở giai đoạn quá đen tối.

HỎI : Thưa ông Bundy, nếu chúng ta gởi qua lại Việt Nam những đơn vị quân cảnh, sự việc này có phải nhằm mục đích bảo vệ những người Mỹ một cách an toàn hơn hay để huấn luyện thêm cho lực lượng an ninh của Việt Nam nói chung ?

ĐÁP : Không, việc gửi những đơn vị quân cảnh Mỹ qua Việt Nam lần này nhằm mục đích trước tiên là bảo vệ người của chúng ta.

HỎI : Thứ trưởng vừa mới trở về sau một cuộc quan sát tại chỗ về tình hình Việt Nam. Trước những thắng lợi mà cộng sản đã và đang thâu đạt, nhất là ở khu vực đồng bằng lúc sau này, Thứ trưởng có còn nghĩ là chúng ta có thể thắng được cuộc chiến tranh này ?

ĐÁP : Tôi tin chắc như thế. Phải thẳng thắn không nghĩ rằng Cộng sản đã đạt được thắng lợi tại vùng đồng bằng. Có một vài vụ không may xảy ra như việc Việt cộng bắt đem đi một số người quy chánh về lần công một trại huấn luyện nằm ở ngoại ô Sàigòn. Dĩ nhiên đó là những vụ đáng tiếc đã xảy ra.

Nhưng mặt khác, chúng ta thấy các lực lượng Chánh phủ đã đạt được những thành tích vẻ vang trong hai hoặc ba cuộc chạm súng tại vùng Đồng bằng, gây cho Việt cộng nhiều thiệt hại nặng nề. Quân đội Chánh phủ đã chiến đấu hết sức anh dũng và hữu hiệu.

HỎI : Thượng nghị sĩ Goldwater và Richard Nixon thuộc nhóm người muốn chúng ta mở rộng chiến tranh ra tới Bắc Việt. Vậy Thứ trưởng có thể cho chúng tôi biết về chánh sách của Chánh phủ không ?

ĐÁP : Không có quyết định nào để làm như vậy. Chúng tôi đã nghiên cứu kỹ lưỡng đường lối này và sẽ tiếp tục nghiên cứu. Ai cũng thấy rõ đây là một quyết định vô cùng nghiêm trọng, và nếu thắng được cuộc chiến tranh trên căn bản những chính sách hiện hữu — mà chúng tôi vẫn tin có thể thực hiện được — thì đó là một điều tốt đẹp hơn.

HỎI : Dầu vậy, trong trường hợp ấy vẫn còn có thể xảy ra chứ ?

ĐÁP : Đúng vậy.

HỎI : Xin Thứ trưởng vui lòng cho biết ý kiến về lập luận nói rằng không thể nào thắng được cuộc chiến tranh này nếu không chặn được những con đường tiếp tế từ Bắc Việt.

ĐÁP : Những con tiếp tế đó là một yếu tố quan trọng. Ngay từ ban đầu, ai cũng biết rằng đây là một cuộc chiến tranh do Bắc Việt chủ xướng, điều khiển và tiếp tế. Quý vị nghe người ta nói về cuộc chiến tranh này như chỉ là một cuộc nội chiến. Không phải thế đâu. Những nỗi bất mãn đối với chế độ Diệm, nhất là tại Sàigòn, không có liên hệ gì, hoặc liên hệ rất ít tới cộng sản. Từ khi khởi xướng cuộc chiến tranh này, Bắc Việt lúc nào cũng muốn thôn tính Miền Nam Việt Nam và hiện vẫn đang tiếp tục hoạt động theo đường lối đó.

Ngày nay vấn đề tiếp tế của họ rất quan trọng và số cán bộ của họ vào khoảng 9 hoặc 10 ngàn người, có lẽ trong 3 năm qua rất cần yếu cho công cuộc họ đang thực hiện. Tuy nhiên khả năng tiếp tế của họ không phải là không có giới hạn, vì các điều kiện địa hình địa vật và nhiều yếu tố khác nữa cũng như vì những biện pháp đang được áp dụng để chống lại họ. Đây không phải là một cánh cửa hiện đã mở ra hoàn toàn mà chỉ mở có nửa chừng thôi, và tôi hy vọng cánh cửa có thể giữ ở tình trạng đó. Nếu được vậy, tôi nghĩ rằng tình trạng này có thể đối phó được theo những chính sách hiện hữu.

HỎI : Có phải Thứ trưởng muốn nói rằng chúng ta có thể và sẽ có thể dứt ngõ những con đường tiếp tế của Cộng sản, mà không cần phải tấn công các căn cứ miền Bắc ?

ĐÁP : Không, tôi không nghĩ rằng chúng ta có thể. Theo tôi thì chúng ta không thể đặt một hệ thống kiểm soát biên giới thực sự hữu hiệu được, tuy nhiên ít ra chúng ta có thể duy trì những giới hạn khả dĩ giúp thực hiện được những việc còn cần phải thực hiện tại miền Nam Việt Nam.

HỎI : Có phải Thứ trưởng nói rằng trong vài tuần qua, quân đội Chánh phủ đã đạt được nhiều thắng lợi hơn số tổn thất tại bãi chiến trường ?

ĐÁP : Tôi nghĩ cũng vào khoảng ngang nhau.

Đây là một vấn đề kiểm soát lãnh thổ và kiểm soát thực sự dân chúng, do đó khó thể ước lượng.

Tôi xin nói rằng chúng ta đã chặn đứng được mức đi xuống xảy ra vài lúc trước đây cho đến hồi đầu mùa hè năm ngoái, và kể từ đó tình hình sáng sủa trở lại. Đây là một cuộc chiến tranh gay go, dai dẳng, và điều này ai cũng thấy rõ.

HỎI : Thưa Thứ trưởng, sau cuộc hội nghị SEATO mới rồi mà Thứ trưởng có tham dự, Tổng Thống Johnson tuyên bố rằng ông muốn thấy thêm một vài lá cờ tại Miền Nam Việt Nam. Thứ trưởng có thấy dấu hiệu nào chứng tỏ rằng các đồng minh SEATO của chúng ta sẽ đáp ứng lời kêu gọi của Tổng thống Johnson ?

ĐÁP : Theo tôi nghĩ thì rất có thể chúng ta sẽ thấy thêm nhiều phần đóng góp đáng kể của những quốc gia Seato nói trên cũng như của những quốc gia không thuộc Seato. Hiện nay chúng ta đang kêu gọi những quốc gia này góp phần giúp đỡ Miền Nam Việt Nam.

Úc Đại Lợi hiện đã có một phái bộ nhỏ tại Miền Nam Việt Nam, và Anh cũng có phái sang đây một nhóm cố vấn cảnh sát rất hữu hiệu. Phi Luật Tân đã và đang trợ giúp về mặt cung cấp bác sĩ, khán hộ v.v...

Chúng ta mong thấy thêm nhiều sự trợ giúp về loại này, như những đơn vị cố vấn, chẳng hạn như của chúng ta, những nhân viên cố vấn quân sự, sự trợ giúp kinh tế, các cán bộ xã hội có thể hoạt động ở những vùng hương thôn đặc biệt là người Á Châu. Trong một vài trường hợp, hoạt động của họ có thể tỏ ra hữu hiệu hơn người Mỹ. Họ có thể cùng chúng ta hợp tác hoạt động một cách dễ dàng.

HỎI : Thưa Thứ trưởng, đến khi nào thì quân đội Miền Nam Việt Nam mới tấn công cái gọi là khu tam giác sắt, tức khu vực kiên cố mà cộng sản đã thiết lập với những đường hầm và tất cả ở trong khu vực Sàigòn ? Khi nào quân đội miền Nam Việt Nam sẽ tấn công khu tam giác sắt đó ?

ĐÁP : Khu tam giác sắt ở về phía bắc cách Sàigòn lối 40 hay 50 dặm. Đó là một mục tiêu rất khó tấn công. Bây giờ dĩ nhiên tôi không muốn đi sâu vào những kế hoạch quân sự, dầu cho nếu tôi biết rõ những kế hoạch đó, tôi không muốn tiết lộ trong lúc này. Nhưng tôi nghĩ điều quan trọng là nên ghi rõ rằng chính phủ đã phải mở một cuộc tấn công vào một vùng Việt Cộng tương tự vùng đó được gọi là mật khu Đỗ Xá, ở về phía bắc, và hình như thâu hoạch được những thành quả rất lớn lao. Quân chính phủ đã chiếm được một cơ xưởng chế tạo khí giới, tiến thẳng đến những cơ sở chính và dường như biến khu đó thành một lò sát sinh.

(CÒN TIẾP)

chị em bạn gái

SAU ĐÁM CƯỚI

"Ma chê cưới trách", các cụ nói chẳng sai ! Bất cứ một đám cưới nào dù khéo tổ chức tới đâu cũng có những chỗ sơ xuất không thể tránh được, khiến bạn bè thân quyến không được hài lòng. Tuy nhiên, nếu ta chịu khó lưu ý đôi chút, chắc chắn cũng đỡ được phần nào.

Việc mà đa số các đám cưới hay xảy ra nhất, là sau khi vợ chồng lấy nhau, ít người nghĩ đến việc đi cám ơn phù dâu phù rể, những bè bạn thân quyến đã cho mượn các phương tiện chuyên chở, cho mượn đồ dùng như quạt máy, bàn ghế, những người cho đồ mừng chúc tụng, và nhất là ít có người nghĩ đến việc in cho mỗi người có hình trong ảnh chụp một tấm kỷ niệm !

Lẽ dĩ nhiên không phải cô dâu chú rể lấy nhau hôm trước hôm sau đã phải làm cái công việc trên, mà có thể để thư thả lại một vài tuần, sau khi đi hưởng trăng mật. Nhưng cũng không nên để quá lâu, đợi đến khi bụng to rồi mới nghĩ đến việc đó. Nếu ở xa không thể lại thăm được, thì có thể gởi thư cám ơn, trong thư kèm theo một tấm hình người bạn đó ở trong. Làm vậy chẳng tốn kém là bao mà tỏ ra mình là người biết xử thế.

HÀ-MAI-LAN

THƠ

HỘI MÙA XUÂN

Khi em đến nâng hồng reo trước ngõ
Bầy én về ca nhạc hội mùa xuân
Suốt mấy năm chờ đợi chỉ một lần
Em mang đến trao anh màu sắc lạ
Khi tà áo em vờn xanh bóng lá
Bằng nụ cười thể hiện trọn niềm vui
Nhạc tình reo — nàng đã cảm thông rồi ?

Ôm điệu cũ trôi lọt tha thiết nhé
Anh đã sống qua mùa đông ước lệ
Nỗi giận hờn như mới tận xương da
Một mình anh tiếp nhà gió gia mùa
Đêm ác mộng ghé hôn vào giấc ngủ
Nay trên cánh đồng hoang tràn nước lũ
Lệ của trời theo gió chảy về đâu ?
Em tới đây ghi nhận giấc mơ đầu
Và khai mạc những ngày vui sắp đến
Phiêu bạt mãi con biết đâu là bến
Có người tình chung thủy vẫn chờ anh
Dù mênh mông như Vạn Lý Trường Thành
Xin một phút gần nhau thôi cũng đủ
Em tuyệt mỹ, toàn năng như vũ trụ
Như mặt trời soi ánh sáng hôm nay
Nếu ngày mai mình thoát khỏi đọa đày
Mùa sống mới sẽ về khơi nhịp thở
Và khi ấy hoa trần gian sẽ nở
Tự cởi lòng những kẻ mất ngày xanh
Em, em ơi, dù ước không thành
Mình vẫn sống bằng ý thơ huyền diệu

CHƯƠNG-ĐÀI (Xuân 64)

Quí bạn ưa thích Chính-Luận ?
— Xin đừng mượn Chính - Luận
vì như thế là giết mòn Chính - Luận

THẮC MẮC . KHIẾU NẠI

Chúng tôi bị trả thù vì đã tố cáo sự nhũng lạm

Qui Nhơn, ngày 4 tháng 5-1964

Kính gởi : Ô. Ô. Tổng Trưởng Bộ Công Chánh và Giao Thông tại Sàigòn.

— Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Dân Nguyện tại Sàigòn,

Kính thưa Ông.

Chúng tôi, một số nhân viên Ty Hàng Hải Thương Thuyền Qui Nhơn trân trọng gởi lên Ông những lời kêu oan ức của chúng tôi sau đây :

Sau ngày Cách mạng 1 - 11 - 64, Chính phủ nhằm trừng trị những phần tử thối nát dưới chế độ họ Ngô, chúng tôi vì bị uất ức lâu ngày và hưởng ứng lời kêu gọi của Chính phủ Cách mạng, nên đã đệ đơn lên cấp trực thuộc là Nha Thủy Vận, Sở Hàng Hải, Tòa Hành Chánh Bình Định để tố cáo ông T.M.A., Trưởng Ty Hàng Hải T.T. Qui Nhơn về những hành vi bất liêm bất chính, hà hiếp nhân viên liên kết với một nhân viên tên Đ.V.P nhũng lạm của công.

Trong lúc cơ quan an ninh mở cuộc điều tra thì Ông Trưởng T tìm cách dò la biết được tên những tờ đứng đơn tố cáo nên ông đã làm 7 tờ trình mật và đi vào Sàigòn 3 lần để nguỵ trình với cấp trên và vận động thuyên chuyển đi Tỉnh khác hai nhân viên là Bà L.T.M. và ông N.V.T. làm tại văn phòng mà ông cho là chủ mưu. Một sự bất công diễn ra, ngay sau đó có S.V.L. đổi ngay bà L.T.M. và ông N.V.T. đi Nha Trang và Đà Nẵng vì lý do kỹ thuật. Sự kiện này đã gây dư luận rất xôn xao trong giới công chức tại tỉnh lỵ. Người ta không ngờ rằng kẻ đã dựa quyền thế chế độ cũ, tác oai tác quái nhũng lạm công quỹ thì được vô can, còn những người tiếp tay với chánh quyền vạch tội trạng của kẻ phạm thì bị thi hành kỷ luật đổi đi.

Bởi lẽ ấy nhận thấy bất công, nên đã hai lần Tòa Hành Chánh Tỉnh Bình Định đã đánh điện can thiệp cho bà L.T.M. và Ông N.V.T. được ở lại nhiệm sở cũ. Và hai lần như thế, Ông T.M.A. Trưởng Ty lại chạy chọt vô Sàigòn để dấu diếm tội lỗi và vận động đổi hai nhân viên đi Tỉnh khác.

Ba tháng đầu, kết thúc cuộc điều tra, Tòa Hành Chánh Tỉnh Bình Định đã phúc trình về Nha Thủy Vận, Sở Hàng Hải Thương Thuyền, xác nhận những điều tố giác của nhân viên đều đúng sự thật, nhưng không hiểu sao Ông Giám Đốc Nha Thủy Vận vẫn phải buộc hai nhân viên kia phải đi nhận nhiệm sở mới.

Để bổ túc hồ sơ, Sở Hàng Hải Thương Thuyền xin điều tra lần thứ hai, hai nhân viên kia phải ở lại và sẽ đi nhận việc sau khi kết thúc cuộc điều tra. Chúng tôi đã kêu nài đến Thanh Tra Bộ Cộng Chánh và Giao Thông, mãi đến ngày 31-3-64 Ông Thanh Tra là người ra tận nơi để điều tra vụ này.

Suốt ngày hôm ấy, ông Thanh Tra lần lượt gọi tên từng nhân viên một, khai và xác nhận có đúng với lời tố giác trong đơn và mọi câu vấn đáp đã có một người thư ký ghi vào biên bản, đọc lại và ký tên. Trọn 10 người đã khai và xác nhận những lời tố giác đều đúng sự thật, sau đó ông Thanh Tra xem Sự Vụ Lệnh đổi đi của 2 nhân viên có tên kể trên, và dừng tạm cuộc điều tra lấy khẩu cung 15 phút để đến hội ý với Tòa Hành Chánh Tỉnh Bình Định.

Sau khi thảo luận với Ông Tỉnh Trưởng xong, Ông Thanh Tra trở về Ty tiếp tục lấy khẩu cung của Ông Trưởng Ty và đồng thời Ông Thanh Tra điện ngay về Bộ, Nha Thủy Vận, Sở Hàng Hải Thương Thuyền, Tòa Hành Chánh tỉnh Bình Định và Ty Hàng Hải Thương Thuyền Qui Nhơn để lưu hai nhân viên kể trên.

Trong khi ấy, Ông Trưởng Ty đã tự tay viết thư nhận những lỗi lầm vào một biên bản.

Chúng tôi trộm nghĩ rằng : sự thật bao giờ cũng là sự thật, lẽ phải bao giờ cũng thắng sự điêu ngoa, gian xảo và công lý bao giờ cũng sáng suốt, vì vậy mà Ông Thanh Tra Bộ Công Chánh đã lập biên bản để chứng minh rằng ai phải và ai quấy.

Ngoài ra, chúng tôi có xuất trình giao nạp cho ông Thanh Tra một sổ ghi chép giờ hoạt động của xe cần trục cho mướn ở Hải cảng mà trước đó, ông Trưởng Ty đã cố ý dấu ông Thanh Tra. Lần này ông Thanh Tra là người điều tra cuối cùng, nên ông đã ký vào biên bản và nhận quyển sổ này, nên buộc lòng chúng tôi phải trao, chỉ mới 7 tháng, thuế xe cầu tính đã đồng 70 ngàn đồng.

Ông Thanh Tra đã thấy cái lỗi về ai và đã đánh điện đình chỉ cho hai nhân viên kia ở lại. Suốt 1 tháng chờ đợi sự giải quyết của Ông Thanh Tra Công Chánh, không ngờ mới hôm 29-4-64, có Công Điện của Sở Hàng Hải Sàigòn buộc hai nhân viên kể trên phải thi hành lệnh thuyên chuyển ngay.

Ôi đau đớn thay ! thấy cách giải quyết như trên, chúng tôi rất khổ sở về tinh thần. Ông Trưởng-ty TM.A tiếp diễn cái trò thù vặt nhỏ mọn và hăm dọa bằng súng với nhân viên. Tưởng đâu là chuyện đã yên, và chúng tôi chỉ chờ mong cấp trên cứu xét, nếu quả thật thì ai có lỗi, người ấy phải gánh chịu hậu quả ấy. Nhưng cấp trên không thương tình cấp dưới mà vẫn cứ trừng trị những kẻ phơi bày sự lợi ích cho Chính Phủ phải bị phạt vì kỷ luật đổi đi. Nếu là vì công vụ thì chúng tôi không dám kêu nài, nhưng đây là hình phạt khắt khe quá oan ức cho những người không có lỗi phải gánh chịu.

Trước khi đưa những lời oan ức trên đây, trong số 7 người chúng tôi, đã có 1 người phải tự bắt buộc xin thôi việc hẳn vì đã có đơn tố giác sự bất công này, và nay đến lượt tôi, khi đã nói được sự đau lòng này lên Thượng cấp thì tôi đại diện cho số anh chị em cũng phải thôi việc để thoát ách trả thù của một vị Trưởng Ty điều khiển nhân viên quá bất nhân.

Vậy kính gửi lên Ông những sự oan ức mong ông cứu xét mà cứu vớt 1 số nhân viên còn lại bị hà hiếp để chúng tôi sống trong chế độ mới, tinh thần dân chủ lan rộng xuống tận các cấp dưới. Được sự chú ý của cấp trên, chúng tôi nguyện sẽ đem hết khả năng và tinh thần phục vụ cho chính nghĩa một cách hữu hiệu.

Đại diện một số nhân viên Ty Hàng Hải Thương Thuyền Qui Nhơn
NGUYỄN NGHĨA

Chuyện lạ

UỐNG NƯỚC CAM TƯƠI MÀ SAY

Tại Mỹ có đạo luật cấm trẻ con uống rượu. Tại các hàng quán người ta rất kỹ càng trong việc thi hành sắc luật này để bảo vệ sức khỏe cho trẻ em. Tuy nhiên gần đây tại những bãi biển miền Floride, các nhân viên cảnh sát có phận sự trông nom đã nhận thấy có nhiều trẻ em say rượu đi đứng ngả nghiêng trên bãi cát, mặc dầu họ đã khám xét rất kỹ các giỏ đồ ăn của chúng.

Sau này mới khám phá ra : tụi trẻ tinh ranh đã lấy ống chích cho thủng những trái cam, hút hết nước cam ra, đoạn bơm rượu hứyt ky, rum và các thứ rượu mạnh khác vào. Nhờ có mùi cam tươi, cùng các thứ rượu pha bát nháo chúng đã có một món cốc tay vô cùng thơm ngon và say hơn bất cứ thứ rượu nguyên chất nào

ĐÓ ĐÂY

Cách đây mấy chục năm, danh tiếng của đào M.D. nổi như cồn, nhất là sau khi đóng phim *"Ange Bleu"* thì cô ta bỗng trở nên thần tượng của... các cụ ta ngày trước ! Tuy nhiên muốn là cái gì tượng cũng vậy, cô ta cũng vẫn là đàn bà, nghĩa là vẫn có đầy đủ những cái dối trá của đàn bà. Cô ta thường tuyên bố cô sinh năm 1906, nhưng thực ra cho tới nay người ta mới khám phá ra tuổi thật của cô. Tuổi cô làm cô già đi 5 năm : cô sinh ngày 27-12-1901 tại Schoeneberg, ngoại ô thành phố Bá Linh. Một chi tiết khác : cha của cô tên là Louis Dietrich, làm Trung úy Cảnh sát tại Hoàng Cung Đức.

● Để cho bà vợ bớt nhớ nhung khi chồng xa nhà, một hãng chế tạo đồng hồ ở Anh đã lăng xê mọi loại đồng mà nhè tô phôn, trong có thu tiếng nói của ông chồng. Khi sáng dậy, chuông báo thức kêu, thì có ngay tiếng nói của anh chường thầm thì bên tai : « Mình, mình dậy đi thôi ! Anh yêu mình quá xá ! »

● Một nhà phú hộ ở Lyon (Pháp) rất thích sưu tầm đồng hồ. Tại nhà ông có đủ loại đồng hồ mà cái nào cũng chạy tốt cả. Tuy nhiên kiểm thảo kỹ, thì ông còn thiếu đọc có một chiếc đồng hồ giờ giọt nước tức là kiểu đồng hồ cổ lỗ sĩ nhất. Vì vậy ông nhất định sắm cho đủ bảng cách thuê một hãng chế tạo riêng cho ông chiếc đồng hồ cỡ kia ấy, lấy mẫu theo các tài liệu để trong viện bảo tàng Chiếc đồng hồ này làm giống theo kiểu thông dụng vào thế kỷ 18, chỉ khác có một tý, là mặt đồng hồ làm bằng chất pát tích.

Cười thầm

CHÊ XẤU

— Bà được mấy cháu rồi ?
— Cám ơn bà, tôi mới được có một cháu trai...Nó giống tôi như đúc.
— Thật là may mắn... Nếu nó là con gái thì nguy lắm !
— Sao thế ?
— Vì nếu con gái bà mà giống bà như đúc thì...
— Thì sao ?
— Thì nó khó mà gặp được... người đàn ông... dễ tính như chồng bà, chứ sao nữa !

TÌM VIỆC

— Sinh viên Vật Lý Đại Cương nhận dạy từ tiểu học đến Đệ nhị hoặc làm việc gì hợp khả năng, bằng lòng đi xa. Địa chỉ: Ng Nhu Nhược, số 1097 hẻm 11 ấp tây III, Phú Nhuận Saigòn.

— Học sinh nghèo, lớp 2ème. m trường Pháp, có B.E.P.C, muốn xin kèm trẻ em tại tư-gia để tiếp tục học. Mong quý bà giúp đỡ. Xin biên thư Hồ 26 đường Nguỵ. Thời Trung(Chợ-Lớn)

MÁCH GIÚP

— Bạn VŨ VĂN TUYẾN (Saigòn)
a) Đúng, trong người nóng quá.
b) Không hết. Loạt cao đó chỉ dùng để chữa các chứng đau mình, bong gân, ngã thâm tím.
c) Ăn nhiều rau, cà chua, rau xà lách xoong, có thể ăn sương sâm, sương sáo, bột sắn
d) Có thể lên cân. Ăn thế tốt lắm nhưng dùng ít một ông ấy thì tốt hơn

— Em NGUYỄN NHẬT KH (Huế).
Nên nói lại. Mỗi người chỉ cần dẹp bớt một tý tự ái, tức khắc sẽ tìm được hạnh phúc.

— Bạn BÙI-VĂN-MẠNH(Nha-trang)
a) Còn chất bổ. Nhưng tốt nhất là nên ăn nửa sống nửa chín (cho vào nước sôi cho chín lòng trắng, còn lòng đỏ thì mới tái đi mà thôi)
b) Gội đầu luôn, bằng xà-bông bột thứ tốt. Sau đó xức lại bằng chanh
c) Phải chăng.
d) Nên tập nhẹ. Tập nhiều quá có hại.

— Một độc giả ở Nha Trang
a) Đừng để ánh sáng chói chiếu vào mắt. Đọc sách chỗ đèn sáng. Khi mỏi mệt, nên nghỉ ngơi.
b) Nếu ngày ngủ đủ 8 tiếng rồi, thì buổi trưa có thể không cần ngủ

Bạch Đái NHÀNH MAI
Huyết trắng ra nhiều, người gầy ốm xanh xao, mỏi mệt, hãy uống thuốc BẠCH ĐÁI và TỬ CUNG hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai, 24 Trần Khắt Chân (gần chợ Tân Định). BYT.594-18-12-63.

Thuốc Dán HIỆU CON RẮN
TRỊ : Ghẻ, nhọt, tức ngực, bạch dâm, sưng, trặc, nhức đầu, đạp đinh, nước ăn chân và các thứ bệnh ngoài da. Các tiệm thuốc bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khắt Chân, (gần chợ Tân Định).
K.N.BYT số 586 ngày 20-11-63

GIA ĐÌNH LY LY

ĐỨC-KHÁNH

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM
Đau tim, lớn tim, yếu tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng váng, mệt, ngất, mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giật mình hốt hoảng, thần kinh bất an, dùng : Thuốc Bổ Tim TÂM CHI BỬU La-vạn-Linh. (có để bán ở các tiệm thuốc Bắc) KN số 610 ngày 18-12-63

Các chứng Ho khan, Ho có đàm
ho phong rang tức ngực, ho lâu ngày, ăn ngủ không được, gầy yếu mệt mỏi, ho về đêm, ho suyễn, sản phụ ho dây dưa, không dứt, cần trị với PHẾ TẠNG BỬU La-vạn-Linh.
(có bán ở các tiệm thuốc Bắc) và 532 Đồng Khánh Cholon
K.N. số 607 ngày 18-12-63

ĐAU GAN ! YẾU GAN !
Nhức đầu mất ngủ, ăn không ngon, chậm tiêu hóa, nổi mề đay, nổi mụn ở mặt, nóng trong mình, bón uất, ban ngứa vàng da, dùng thuốc :
TRỊ BỊNH GAN Quảng An Hòa
(Số 1 để trị gan và số 2 để bổ gan)
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 617 ngày 18-12-63

Thận suy mỏi mệt sanh ra bịnh hay đau lưng, đái đêm, bãi hoải mỏi mệt, ít ăn, mất sức, di mộng hượt tinh, thận suy nên bồi dưỡng bằng thuốc bổ thận :
CƯỜNG THẬN TINH Quảng An Hòa
(có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 615 ngày 18-1-62
Tổng phát hành : Nhà thuốc Quảng An Hòa 169, Lê văn Duyệt—Saigon

BÀ MẸ KHỎI LO

Tờ báo mỗi ngày của các em

Mai Bê Bi

Các em tìm hiểu

Các hành tinh trong vũ trụ

(Tiếp theo) VÂN - THU viết

Hỏa Tinh cách xa mặt trời lối 227 triệu cây số. Quỹ đạo của Hỏa Tinh hơi lệch nên có lúc Hỏa Tinh ở xa, có lúc ở gần Trái Đất. Lúc ở xa nhất, Hỏa Tinh cách Trái Đất 101 triệu cây số, lúc gần nhất chỉ có 55 triệu cây số mà thôi. Nhờ tính toán, căn cứ vào quĩ đạo của Hỏa Tinh và quĩ đạo của Trái Đất, căn cứ vào tốc độ Hỏa Tinh và tốc độ Trái Đất quay xung quanh mặt trời, người ta có thể tính trước được vào ngày tháng nào thì Trái Đất và Hỏa Tinh ở gần nhau nhất, chẳng hạng như họ đã tính ra ở khoảng giữa tháng 8 và 9 dương lịch vào các năm 1941 và 1956 là lúc hai hành tinh này gần nhau nhất để chiếu kính thiên văn lên quan sát.

Qua kính thiên-văn, Hỏa-tinh có màu đỏ da cam, lại có những vết màu xanh ve kẻ chi chít. Những vết này thay đổi luôn, lúc ngang dọc... Các nhà bác học cho rằng đó là những sông đào để dẫn thủy nhập điền, và người trên Hỏa-Tinh phải thông minh tột bực nên mới có thể tạo ra và lấp đi những sông đào ấy một cách nhanh chóng như thế. Vào mùa lạnh người ta thấy hai cực của Hỏa-Tinh cũng có những chấm lớn màu trắng phủ.

Hỏa Tinh cũng tự xoay tròn nên có ngày đêm như Trái Đất, căn cứ ở độ nghiêng của xích đạo Hỏa Tinh các nhà bác học đoán chắc trên Hỏa Tinh cũng có một đời sống tương tự như đời sống trên địa cầu.

Mai hỏi :

— Như vậy năm tháng trên Hỏa Tinh cũng giống như ở trái đất, chú nhỉ ?

Chú Thông Thái thong thả nói :

— Tuy có những điều kiện tương tự như Trái Đất, song ngày tháng năm trên Hỏa Tinh dài ngắn khác với trái đất. Vì quỹ đạo của Hỏa Tinh rộng hơn quỹ đạo Trái Đất, nên Hỏa Tinh phải bay 687 ngày mới hết một vòng. Như vậy một năm trên Hỏa Tinh có 687 ngày, chứ không phải 365 ngày như ở địa cầu. Ngày trên Hỏa Tinh dài hơn ngày ở Trái Đất một tý : 24 giờ 36 phút !

Mai lại hỏi :

— Hỏa Tinh giống trái đất, thế Hỏa Tinh có mặt trăng không ?

— Có chứ ! Có tới hai mặt trăng là đằng khác ! Hai mặt trăng đó là mặt trăng Phobos, cách Hỏa Tinh 9.350 cây số, và mặt trăng Deimos cách Hỏa Tinh 23.500 cây số. Hai mặt trăng này ở gần Hỏa Tinh, nên chắc thế nào nếu ở Hỏa Tinh có người thì họ cũng đổ bộ lên đây ngoạn cảnh hoặc hướng tuần trăng mật. Mặt trăng Phobos quay xung quanh Hỏa tinh cứ 7 giờ 39 phút thì được một vòng, nghĩa là mỗi ngày 3 lần (vì quĩ đạo của nó hẹp, chứ không rộng như quĩ đạo của mặt trăng đối với trái đất). Mặt trăng Deimos quay 30 giờ 18 phút mới được một vòng. Như vậy ban đêm trên Hỏa tinh, uống rượu mà ngắm trăng đuổi nhau kể cũng là một việc kỳ thú !

Bi hỏi :

— Chắc tên Phobos và Deimos là tên của nhà thiên văn tìm ra hai mặt trăng ấy phải không ?

Chú Thông Thái chau mày nghĩ, rồi đáp :

— Theo chỗ chú biết thì hình như không phải thế. Chữ *Phobos* có nghĩa là « Sợ Hãi », còn chữ *Deimos* có nghĩa là « Hoàng Hôn », không hiểu rõ nhà thiên văn nào đã đặt hai tên ấy. Hai mặt trăng này nhỏ thôi, đường kính chỉ có lối 15 cây số.

Bé hỏi :

— Lúc nãy chú có nói đến các sông đào trên Hỏa Tinh... Những sông đào này có chắc là.. sông đào không?

— Điều đó thì chưa lấy gì làm chắc. Bắt đầu từ năm 1877 một nhà thiên văn học người Ý tên là Schiaparelli đã khám phá ra những vạch rất nhỏ trên Hoả Tinh, đặc biệt những vạch này lại nối liền với vùng mà người ta vẫn cho là biển cả trên Hỏa tinh. Người Ý gọi những vạch đó là "canali", sau này người Pháp dịch ra là "canaux" nghĩa là những sông đào. Theo sự ước đoán của các nhà thiên văn học, thì có lẽ trên Hỏa Tinh ít mưa, cây cối không được tươi tốt, nên dân ở đấy phải đào những sông dẫn nước ở ngoài biển vào. Chính danh từ "sông đào" này cũng đã làm cho các nhà thiên văn cãi nhau ỏm tỏi. Một số các nhà thiên văn thuộc đài quan sát Pic-du-Midi ở Pháp, như các ông Camichel và Gentili thì công nhận đó là những sông đào, còn một số các nhà thiên văn người Mỹ thuộc đài quan sát Palomar, thì cho rằng đó chỉ là những đường thiên nhiên, không phải do người tạo thành. Tuy vậy, họ cũng cùng đồng ý với nhau ở một điểm, là khí hậu ở Hỏa tinh lạnh hơn ở địa cầu. Vào buổi trưa, mùa hè, tại xích đạo Hỏa Tinh nhiệt độ chỉ lên tới 10 bách phân mà thôi. Về mùa đông, ở hai cực Hỏa tinh, nhiệt độ xuống tới 70 độ bách phân dưới số không. Xung quanh Hỏa Tinh cũng có một bầu khí quyển bao bọc, bầu khí quyển này dầy tới 80 cây số.

Mai hỏi :

— Sau Hỏa tinh rồi đến Mộc tinh, phải không chú ?

— Nếu kể hành tinh thì sau Hỏa Tinh thì đến Mộc tinh. Nhưng chú đã nói, giữa khoảng Hỏa Tinh và Mộc Tinh còn có một nhóm gồm những tảng đá trời khổng lồ, mà người ta gọi là Tiểu Hành Tinh (les astéroides). Nhóm tiểu hành tinh này cũng quay theo một quĩ đạo xung quanh mặt trời. Cho tới năm 1941 người ta mới đếm thấy có 1.500 mảnh khác nhau, riêng mảnh Vesta, có thể nhìn thấy bằng mắt trần. Mảnh Vesta có đường kính là 365 cây số, nhưng không phải mảnh Vesta là to nhất. Thật thế, mảnh to nhất là mảnh Cérès : 770 cây số đường kính, mảnh Pallas : 480 cây số đường kính. Còn một mảnh nữa, nhỏ hơn mảnh Vesta : đó là mảnh Junon, đường kính chỉ có 195 cây số mà thôi.

TÒ MÒ

Sáng chế : *Chiếc máy chữ đầu tiên trên thế giới do ông Christopher Latham Sholes chế tạo với sự phụ giúp của hai người bạn là Soule và Kleinsteuber. Chính cô gái cưng của ông Sholes đã đánh bản văn đầu tiên để gửi cho một nhà kỹ nghệ thép, nhưng rồi cực hãng Remington, một hãng chuyên đúc khí giới đã mua được bản quyền sáng chế vào năm 1873 và đem chế tạo bán khắp thế giới.*

Lời hay, ý đẹp

— Câu khen quá đáng của người bạn còn nguy hại hơn câu chê quá đáng của kẻ thù.
LÔI MÃ BẢO

— Từ thời Adam tới giờ, lúc nào người đàn ông cũng đến trước chỗ hẹn.
B. SHAW

Ô CHỮ

của HÀMAITRƯỜNG
(học sinh Võ-trường-Toản)

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						■
4					■	
5				■		
6			■			

NGANG

A) Tên hình vẽ — Một giống chim bay lượn rất giỏi.
B) Đầu vần — Con gì hút mật hoa — trước N.
C) Sau T — Trước H.
D) Lớn còn gọi là gì — Tiếng thốt ra khi ngạc nhiên trước một việc gì.
Đ) Đồng nghĩa với trai — Đàn bà thường đội gì — Sau M.
E) Một giống chim có tiếng hót rất hay — Đồng nghĩa với trăng
G) Hát.
H) Nơi xe lửa đậu — Miếu còn gọi là gì.
I) Cì viết ngược — Đồ dùng để bắn chim — Tiếng đại danh từ về ngôi thứ 3 phần ít.
K) Mở rộng miệng — Sau I — Dụng cụ để viết bảng.

DỌC

1) Đồng nghĩa với hát — Ông sư... Mô — Khi hột đậu xanh nẩy mầm gọi là gì ?
2) Hát — Thêm hắc là giầy — Số 1 trong quân bài tây.
3) Mẹ cũng thế — Tôi chúc anh đi đường được bình..., vô sự.
4) Phản nghĩa với ra — Viết ngược là cười.
5) Đồ mà sống Trước U — Có học phải có ?
6) Người đàn ông đánh cá gọi là gì — Mẹ còn gọi là gì nữa.
7) Mửa tiếng nam là gì — Sau O.
8) Máng cầu — Hát.
9) Sau anh — Khi đi tàu bò người ta thường lấy bông bịt tai để khỏi bị... tai. Nô — Chĩa súng bắn tới tấp.
10) Trước O — Thép có than trộn thành kim khí này — Ân nghĩa.

CƯỜI

KHÁC NHAU

Trong một lớp học, thầy giáo đang giảng về sự khác nhau giữa người và vật. Bỗng thấy Bé đang mải đọc kiếm hiệp liền tức giận hỏi :

— Bé ! Em hãy cho tôi biết về sự khác nhau giữa người và vật như thế nào ?

Bé ấp úng trả lời :

— Dạ vật khác với người là không bao giờ... từng tiền siêu ạ !

ĐỖ-NGUYÊN
(T.V.Đ. Đức Việt)

B tiếp theo trang 1

hoặc đăng tin ngắn về văn thư ấy mà điểm chính là việc T. T. Tâm Châu từ chức.

Như thế là thế nào ?

Có lần ra manh mối những bí ẩn bao quanh văn thư kia, nhà báo liền đem theo văn thư tìm đến trụ sở Giáo Hội và được gặp một vị Đại Đức nhưng vị này không cho biết đạo hiệu. Vị Đại Đức nhìn thư và xác nhận « giống chữ ký của T.T. Tâm Châu. Nhưng cho tới giờ phút này (5 giờ chiều 15-5) Viện cũng chưa nhận được một văn kiện nào như nhà báo đã nhận được. Từ sáng tới giờ Viện tìm hết cách liên lạc với T.T. Tâm Châu nhưng không được. Trước đây T.T. thường mỗi ngày tới trụ sở một tiếng nhưng từ mấy bữa nay không thấy tới nữa vì... bị mệt. Nếu có việc gì cần giải quyết thì Văn phòng cho người tới kiếm Thượng Tọa ở chùa Từ Quang.»(Sau đó nhà báo có tới chùa Từ Quang nhưng cũng không được gặp).

Rất nhiều nghi vấn

Đáp câu hỏi « sáng nay Viện Hóa Đạo có nhờ Bộ Thông Tin chặn các báo không cho đăng tải văn thư kể trên không ? » vị Đại Đức trả lời «có». Lại hỏi «Viện không hề biết có văn thư ấy sao lại biết mà nhờ chặn?», trả lời « Vì có báo nhận được hỏi qua Viện cho nên biết. Không có văn kiện đó từ đầu đưa tới các báo».

Hỏi tiếp : « hôm trước Viện Hóa Đạo cũng đã nhờ Bộ Thông Tin chặn không cho các báo đăng thông bạch ngày 12-5 của T.T Tâm Châu?» Vị Đại Đức trả lời «Có. Vì thông bạch có một đôi chữ quá gay gắt, Viện muốn rút về để sửa chữa lại». (Thông bạch 12-5 nói rằng loạt bài của T. T Trí Quang đăng trên tuần báo Hải Triều Âm không nhắm công kích chính quyền, và Đại Đức Đức Nghiệp không phải là phát ngôn viên cuộc Viện Hóa Đạo). Hôm đó chính T.T. Tâm Châu cũng yêu cầu «cho thư thả rồi hay đăng».

Qua các sự việc vừa thuật trên đây có mấy nghi vấn được nêu lên :

—Có thể đoán quyết rằng văn thư đã trao cho nhà báo đích thực là văn thư của T.T Tâm Châu?có đích thực T. T. Tâm Châu đã từ khước vì khối Phật Giáo quả thật đã có sự rạn nứt không hàn gắn được ?

— Thượng Tọa Tâm Châu hiện ở đâu ? Trước khi tuyên bố từ chức sao T.T. Tâm Châu không « ngồi » ngay tại Viện Hóa Đạo mà «xử sự» theo đúng chức vị Viện Trưởng của Thượng Tọa (ví dụ văn thư không dùng giấy tiêu đề, không đóng dấu, nhân viên văn phòng không biết có thư ấy, v.v...)

— Nghi vấn khác được nêu lên là: tại sao có những văn thư «không rõ xuất xứ » có liên quan tới nội bộ Phật giáo được gửi tới nhà báo, và các cơ quan Phật giáo thay vì tự ý yêu cầu báo chí ngưng đăng lại cứ nhờ cơ quan chính quyền là Bộ Thông Tin chặn họ ?

—Nghi vấn khác nữa là: Bộ Thông Tin khi ra lệnh chặn các báo là do ở ý thức phục vụ quyền lợi chung hay do duyên cớ nào khác? là chỉ làm theo lời yêu cầu của Phật giáo dù biết rằng những sự yêu cầu như thế là những biệt lệ, hay Bộ Thông Tin biết rõ nội tình của vấn đề cho nên đã sốt sắng can thiệp ?

Vấn đề rắc rối hiện nay có vẻ như không phải chỉ là vấn đề có tính cách hoàn toàn nội bộ của Giáo Hội Phật Giáo mà dường như còn liên quan tới nhiều vấn đề khác ?

THÁI-LÂN

V tiếp theo trang 1

— Ấp Tân Sinh Bàu Cá Trê : Ta : 3 tử thương, 2 thompson, 8 súng cá nhân, và 2 máy truyền tin bị mất.

Lực lượng tiếp viện đến ứng cứu đã chạm súng với độ 1 tiểu đoàn Việt Cộng tại 2 cây số Tây Nam ấp tân sinh Bàu Cá Trê. Kết quả sơ khởi : Địch : không rõ. Ta : 51 tử thương và 10 mất tích.

A tiếp theo trang 1

Tuyên úy Phật giáo trong quân đội, Thượng Tọa chỉ yêu cầu Viện Hóa Đạo tìm một vị khác thay Thượng Tọa trong nhiệm vụ Ủy viên tài chánh.

Thượng Tọa Thích Thiện Minh chép miệng tiếp lời :

— Sự việc chỉ có thế, vậy mà khi loan tin, ông chủ nhiệm báo đó lại viết rằng, hai vị Thượng Tọa chống Cộng mạnh nhất đã từ chức, như thế chả hóa ra những người còn ở lại đều là thân Cộng cả hay sao ! »

Trước khi chúng tôi ra về ; Thượng Tọa còn ân cần nhắc nhở chúng tôi rằng, mỗi khi nhận được một văn kiện nào mà thấy có sự nghi ngờ thì nên mang tới Viện Hóa Đạo để xác nhận lại.

N tiếp theo trang 1

muốn xui báo « thọọc lét » Quan Tòa sao ?

Bạn đọc bảo... ơ... bảo.... ơ....

Chính Loạn Chính Luận *bèn đùng đùng nổi giận, mắng thêm cho Hề tôi mấy mắng :*

— Chú mày láo ! Chú mày láo ! Bữa ngày nay, tao đã phải bỏ thêm 12 tiền mua hai tờ báo có đăng nguyên văn bản cáo trạng trong vụ án Đặng Sĩ ! Làm gì có chuyện cấm đăng cáo trạng ! Dễ thương mấy ông ấy cũng có ý thọọc lét Quan Tòa đó chăng !

Chưng có rành rành như vậy. Hề tôi tỉnh ngay, lý ngay mà... cứ bị khép vào tội nói dối, chẳng biết đập đầu vào đâu kêu oan, bèn có sự uất ức uất đờ lên cổ mà chạy thẳng tới tòa, gõ bình bịch vào cái bụng bự của anh chuyên xiên tòa án của tờ báo mà trách mà than. Anh phong viên bụng bự rung ức quá, dậm chân xuống đất ba lần mà than rằng :

— Đau cho anh quá chú mày ơi. Từ sáng tới giờ cả làng báo ra đây mà... dấm thùm thụp vào cái « thùng nước lèo » của anh... Đau anh quá ! Đau anh quá... Nhưng sự thực là pháp luật nghiêm minh như vậy... Thôi anh thả chú mày một chầu tí ti cà phê cà pháo, để chú mày cùng anh thổn thức cái đau.

Đau quá, bạn đọc bảo... ơ... đọc báo...ơ ....

THẰNG HỀ

NHẮN TIN

Bà Nguyễn thị Kỳ nên bồng con về ngay kẻo ở nhà Cha Mẹ em và Anh đang mong đợi. Bà Kỳ đi từ ngày 7-5-64 tới nay chưa về, nếu có sự gì xảy ra về tiền bạc tôi không chịu trách nhiệm. NHUỆ

Tuyển mộ Tân binh

oOo

Pháo Binh (Tiểu đoàn 5 Súng Cối) đồn trú tại Biên Hòa, cần tuyển một số tân binh. **Hạn nạp đơn chót ngày 25-6-1964.**

Thâu đơn tại Công sở xã Bình Trước số 5, đường Trịnh Hoài Đức Biên Hòa vào các ngày làm việc từ 8 đến 12 giờ.

E tiếp theo trang 1

những sự không đẹp, mâu thuẫn, đấu tranh lên trước màn ảnh dân tộc, kẻ thực đau đớn cho tiền đồ Phật Giáo và dân tộc !

Đó là lời chính thức của tôi — tự tay tôi viết ra — để xác nhận việc làm và chức vụ của Thượng Tọa Trí Quang và Đại Đức Đức Nghiệp mà chính cũng là phủ nhận Thông bạch số 0118/VP.TB. ngày 12-5-64 do đầu bắt văn phòng làm, gửi, mặc dù tôi đã ghi «Tôi không đồng ý Thông bạch này».

2)— *Sự việc xảy ra tại Miền Trung* - Lâu nay ai cũng thấy tôi luôn luôn đi thăm viếng các nơi, để giải quyết các việc ngay tại chỗ. Tại miền Trung, tôi đã tới thăm từ hạ tầng cơ sở Phật giáo, nghĩa là từ Khuôn, Chi hội trong khắp 15 tỉnh và thành phố Đà Nẵng, chỉ còn có tỉnh Bình Thuận, Ninh Thuận (vì ngặt xíu không thể lên máy bay được nên bị lỡ hẹn) và tỉnh Quảng Tín (1 tỉnh mới, xưa kia chỉ là 1 Chi hội Tam Kỳ mà thôi) là chưa thăm được. Thế nên, sự việc xảy ra tại miền Trung, tôi biết rõ hơn hết. Tôi lòng trong tuyên bố rằng tại miền Trung, nhất là trong vùng 2 chiến thuật vẫn còn có những âm mưu hãm hại Phật giáo, nhưng chưa bột phát dữ dội, mà thực sự mới có 4 nơi đã lộ hình, nhưng đã dàn xếp xong, đó là tại Tuy Hòa (Phú Yên), Hoài Nhơn (Bình Định), Đạo Nghĩa (Quảng Đức) và Trung Nghĩa (Kontum).

— Tại Tuy Hòa xảy ra sau ngày 1-11-63 ít lâu, 3 Phật tử bị giết và một vài sự xích mích nhỏ khác, đã được đem ra ánh sáng công lý và những kẻ phạm pháp trong vụ này đã bị trừng trị.

— Tại Quận Hoài Nhơn (Bình Định) kể từ cuối tháng giêng cho đến rằm tháng hai Giáp Thìn là ngày tôi tới thăm Phật giáo quận này, tôi nhận giấy kêu cứu của vài Khuôn Hội Phật Giáo địa phương có một người bị giết, 1 người bị đánh gần chết và 30 người bị bắt giam cầm khổ sở. Tôi và Thượng Tọa Huyền Quang tức thời công bố trước mấy ngàn người đón chào và yêu cầu nhà cầm quyền địa phương giải quyết ngay. Tôi còn công bố rằng tôi hết sức can thiệp với chính quyền bằng phương pháp ngoại giao, nếu không xong tôi cầm lòng phải lập đoàn cứu nguy Phật giáo toàn quốc để tới cứu nguy cho các Phật tử địa phương. Trở ra Quảng Ngãi tôi đánh điện tín yêu cầu ông Tỉnh Trưởng Bình Định, ông Quận trưởng Hoài Nhơn giải quyết và tôi ủy Thượng Tọa Huyền Quang xuống ngay tại chỗ để giải quyết và cho tôi biết kết quả. Về Saigon tôi trực tiếp yêu cầu Trung Tướng Thủ Tướng can thiệp, và tôi luôn luôn điện đàm, theo dõi công việc, kết quả việc Hoài Nhơn đã giải quyết xong bằng cách : Quận Trưởng, Chi Trưởng C.A. bị đổi đi, những người làm ác bị đem ra công lý. Thượng Tọa Huyền Quang đã trở vào Saigon sau khi kết thúc tấn bi kịch ấy.

—. Việc Đạo Nghĩa (Quảng Đức) do một bọn bất nhân vào chùa bóp cổ 4 chú tiểu, đã đưa ra ánh sáng và bị pháp luật trừng trị.Còn việc Trung Nghĩa (Kontum) một số Phật tử nhỏ ở chung với một số lớn tín đồ tôn giáo khác, nên có một số người đã gây ra sự xích mích, nhưng chính quyền địa phương đã giải quyết ổn đáng.

Mới có 4 nơi trên, xảy ra việc đáng tiếc nhưng may mắn đã kịp thời can thiệp và đem lại sự ổn định. Các nơi khác còn âm thầm chưa bột phát, nhưng tôi tin tưởng rằng với sự có mặt của tôi tại các nơi tôi đến, có lẽ hậu quả tang tóc đem lại cho Phật Tử sẽ không đến nỗi bi đát lắm.

3) *Tờ báo Hải Triều Âm.*— Tờ báo này là tờ báo chính thức của Viện Hóa Đạo, lẽ ra những bài vở gì hệ trọng cho sự tồn vong của Giáo Hội, phải có ý kiến của tôi, nhưng tôi không được hỏi ý kiến gì cả.

Khi tôi đã đi thăm 5 tỉnh Cao Nguyên Trung phần về, được xem tờ Hải Triều Âm số 3 xuất bản ngày 7-5-64 có bài « Tại sao Phật giáo đồ vẫn bị khủng bố » của Thượng Tọa Trí Quang. Tôi hết sức buồn, nên tôi đã gửi thư văn số 1014, ngày 8-5-64 cho Tòa soạn Hải Triều Âm gồm 8 điểm, trong đó có điểm 4 nói : «Đề đặt những tin tức, bài vở gây xúc động đấu tranh vì vấn đề này phải nhường cho chính sách ngoại giao, khi nào chính sách ngoại giao thất bại, được chỉ thị chính thức, có chữ ký của tôi mới được đăng những tin tức, bài vở về loại này. Tôi lại còn nói chuyện với Thượng Tọa Trí Quang. Thượng Tọa nói : « chủ trương của người ta mặc người ta ». Sau tôi còn viết thư tay cho Thượng Tọa Trí Quang và Đại Đức Hộ Giác chủ nhiệm Hải Triều Âm yêu cầu ngừng đăng bài « Phật Giáo Việt Nam đối với Chính Phủ » nhưng tờ Hải Triều Âm số 4, xuất bản ngày 14-5-64 vẫn đăng như thường.

4) *Vấn đề đạo dụ số 10.*— 5 nguyện vọng của Phật Giáo Việt Nam trong cuộc tranh đấu vừa qua, có nguyện vọng bình đẳng tôn giáo, thoát ly đạo dụ số 10, nên sau ngày cách mạng 1-11-63 tôi còn giữ chức Chủ tịch UBLP, tôi đã có thư yêu cầu Chính phủ lâm thời về việc này. Chuyển mình sang Giáo Hội P.G. V.N.T.N.nhân danh Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, tôi đã gửi thư văn số 00140/VT.VP,ngày 10.2.64 lên Trung Tướng Chủ Tịch H.Đ.Q.N.C.M. Thủ Tướng Chính phủ xin ban hành ngay một sắc luật về tôn giáo để Phật giáo được thoát khỏi đạo dụ số 10. Sau đó tôi luôn luôn trực tiếp hay điện đàm với Trung Tướng hoặc ông Bộ Trưởng phủ Thủ Tướng để xúc tiến công việc. Ngay ngày 4-5-1964 tôi đi thăm Phật giáo các tỉnh Cao Nguyên về, tôi trực tiếp ngay với Trung Tướng và ông Bộ Trưởng phủ Thủ Tướng, tôi yêu cầu cho sắc luật này ra đời trước ngày 8-4 âm lịch, thì chính Trung Tướng và ông Bộ Trưởng vui vẻ hứa với tôi là thế nào sắc luật này cũng ban hành vào độ thứ tư, thứ năm tuần tới mà thôi. Tôi vui vẻ nói với các Thượng Tọa : Trí Quang, Thiện Minh, Pháp Tri, Quảng Liên v.v... cùng biết. Tiếp đến tôi xem trang đầu tờ Hải Triều Âm số 4, có đăng quyết nghị của Viện Tăng Thống ngày 9-5-1964 quyết định ủy cho tôi giao thiệp với chính phủ về việc này, giữa lúc tôi đã thúc đẩy công việc đến gần ngày kết quả.

Tôi tiếp nhận tin hoan hỷ, đúng như lời Trung Tướng và ông Bộ Trưởng hứa, ngày thứ năm 14-5-64, Chính phủ đã ban hành sắc luật cho Giáo Hội P.G.V.N.T.N. thoát ly đạo dụ số 10. Tôi thành thực cảm ơn Trung Tướng, Chính Phủ và ông Bộ Trưởng đã đáp ứng đúng nguyện vọng chính đáng của Phật giáo đồ V.N., cùng lời yêu cầu của tôi và toàn Viện.

5) *Viện Tăng Thống và Viện Hóa Đạo.*— Từ trước tới nay giữa Viện Tăng Thống và Viện Hóa Đạo không có một chút gì mâu thuẫn.Với bất cứ việc gì quan trọng, kể cả việc đi thăm các nơi, tôi đều tới trình bạch Đức Tăng Thống. Nhưng việc xảy ra trong mấy ngày nay, do nơi cá nhân Thượng Tọa Trí Quang, và Đại Đức Đức Nghiệp tạo ra, mà coi như có liên hệ tới hai Viện.

a).— Thượng Tọa Trí Quang viết bài trong Hải Triều Âm thực sự với tư cách cá nhân mà Thượng Tọa đã xác nhận. Nhưng có lẽ T.T hơi quên rằng T.T. đương là Chánh Thư Ký Viện Tăng Thống và là vị lãnh tụ hữu danh trong cuộc tranh đấu của Phật giáo vừa qua. T.T. lại viết bài đăng trong tuần báo của Viện Hóa Đạo, với cả một sắc thái tranh đấu-.., đâu phải là không có chủ trương, mà là có chủ trương như T.T. đã nói « Chủ trương của người ta mặc người ta », nên mặc dầu lời nói và thư viết tay của tôi, T.T. vẫn xui sử nhân viên văn phòng và tạp chí thuộc Viện Hóa Đạo tự động làm những việc ngoài chủ trương của Viện, chúng tôi chứng minh cụ thể là Hải Triều Âm cứ phải in bài của T.T., Thông bạch của tôi ký *không cho đăng*, T.T. cứ bắt họ phải đăng theo ý ấy.

b) Tôi tưởng rằng chỉ lỡ một bài ấy mà thôi, nhưng ngờ đâu, Thông Điệp của Đức Tăng Thống về ngày Phật đản 2508, do T.T thảo cũng một màu khai chiến như vậy. « Phật giáo đồ Việt Nam đã hy sinh để bảo vệ chánh pháp, để vận động tự do tín ngưỡng và tôn giáo bình đẳng. Nhưng người và việc đối lập với nguyện vọng đó vẫn còn dầy đặc. Phật giáo vẫn bị khó dễ, Phật tử vẫn bị cực khổ, tôi kêu gọi toàn thể Tăng đồ và tín đồViệtNam.»Với những lời trên, theo tôi nghĩ nên để cho Viện Hóa Đạo nói đúng hơn là để Đức Tăng Thống nói, nếu những lời đó nói ra hợp thời và hợp cơ vì Viện Tăng Thống chỉ ở trong tinh thần đạo lý mà thôi. Huống chi, chúng ta đang ở giai đoạn kiến thiết về mọi mặt. Tôi nói như vậy bẩn có người cho tôi là hèn nhát hay có ý niệm gì ? Với tôi, các nhà lãnh đạo Phật giáo cũng như các Phật tử có mặt trong cuộc tranh đấu không còn ai phải phân vân rằng tôi cương trực hay nhút nhát. Với tôi hết sức tán dương công đức những ai và những Chính phủ nào làm những việc lợi ích cho dân cho nước, trong đó có Phật giáo và ngược lại, tôi đã tuyên bố trước quảng đại quần chúng Phật tử miền Trung rằng « nơi nào Phật tử còn bị dàn áp, can thiệp về phần ngoại giao không xong, tôi sẽ lập Đoàn Cứu nguy Phật giáo trên toàn quốc, tới ngay địa phương giải nguy cho Phật tử ». Và, tiện đây tôi cần tuyên bố thêm rằng « từ ngày khởi đầu cuộc tranh đấu cho đến ngày hôm nay, tôi chưa từng nhận một đồng bạc hay một tờ giấy trắng của các Sứ quán ngoại quốc, của các Đảng phái hay của Chính phủ».

Với bức Thông điệp do T.T. Trí Quang thảo, tôi không được đọc trước. Sáng 12-5-64, khi được điện thoại của ông Tổng Trưởng Thông Tin : «Tình thế nước nhà hiện nay, mong T.T. xem lại bức Thông điệp mà T.T.đã gửi cho các báo,các báo có hỏi tôi nên đăng hay không, hơi có vẻ nặng nề quá » lời ông Tổng Trưởng Thông Tin,và xin hoãn việc đăng báo. Hỏi văn phòng, nhân viên văn phòng nói đã gửi đi khắp các nơi rồi. Tôi xem tôi không đồng ý. Tôi đưa T.T. Thiện Minh xem và bảo T.T. đưa T.T. Trí Quang xem lại nên sửa hay để nguyên cho biết. Kết quả, buổi chiều đoạn Thông điệp ấy được sửa lời, in gởi các báo và lấy lại bản cũ.

c) Với sự việc xảy ra rồi, nếu bình tĩnh, im lặng thì nó sẽ chấm dứt,nhưng đây, đã bị Đại Đức Đức Nghiệp phụ họa, T. T. Trí Quang lại quá gay gắt, không những tự mình giải thích, lại còn nhân danh Chánh Thư Ký Viện Tăng Thống — không thừa mệnh đức Tăng Thống—bắt Viện Trưởng Hóa Đạo phải lên tiếng về việc này. Đây là một việc trớ trêu :

— Thượng Tọa Trí Quang tự nhận là bài của cá nhân, mà khi thanh minh lại dám lạm nhận là Thông cáo của Viện Tăng Thống và Chánh Thư Ký Viện Tăng Thống. Nếu là Thông Cáo của Viện Tăng Thống cũng được, nhưng chỉ xác nhận những bài ấy thuộc quyền cá nhân, chứ không liên hệ đến chức vụ trong Viện Tăng Thống mà thôi.

—Trong một bức thư ký tên T.T. Trí Quang dưới chức vụ Chánh Thư Ký Viện Tăng Thống — không có chữ thừa mệnh đức TăngThống—gởi cho Viện Trưởng Viện Hóa Đạo là tôi bắt tôi phải lên tiếng về vụ này — T.T Trí Quang không những viết thư này mà còn báo tin cho mọi người biết trong Thông cáo của T.T nữa. Tôi ngẫm nghĩ mà bật cười : nhân danh một ông Viện Trưởng một cơ quan hành pháp tối cao của Giáo Hội Phật Giáo, bị một vị Chánh Thư Ký Viện Tăng Thống bắt phải làm, làm những việc không nguyên tắc, không nghĩa lý,thì quả thật vượt quá đà nguyên tắc dân chủ.

6) *Lập trường của tôi hiện nay* : Với những việc xảy ra như trên, tôi cho là việc ngây thơ, không đáng kể nhưng dõi theo chủ trương sách động bắt buộc tôi phải ngờ rằng đây là phương lược có chủ trương lũng đoạn, làm giảm uy tín của Viện Hóa Đạo, hướng Phật Tử vào một cuộc tranh đấu chưa cần có mà có thể nó sẽ xảy ra trong dịp Phật đản này.

Với chủ trương tích cực nhưng ôn hòa để kiến thiết và tránh trách nhiệm lịch sử đối với chức Viện Trưởng Viện Hóa Đạo của tôi trong dịp Phật đản này, tôi từ chức Viện Trưởng Viện Hóa Đạo Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất trước Tăng Thống và trước đồng bào Phật Tử.

Chức vị đối với tôi không có nghĩa chi cả. Trong cuộc tranh đấu và sau cuộc tranh đấu, tôi 4 lần từ chức Chủ Tịch UBLP, sang giai đoạn thống nhất, tôi cố từ chối chức Viện Trưởng gần một tháng, và mới đây, ngày 8-4-64 và ngày 27-4-64 tôi biên thư tới các T.T. lãnh đạo Phật giáo và lên đức Tăng Thống xin từ chức Viện Trưởng, vì sức tôi quá yếu. Thư này thì nay là dịp tôi nhất quyết từ chức, trở về nơi an tịnh, dưỡng bệnh và tu niệm.

Trước khi tôi rời khỏi Viện, tôi chân thành cảm ơn Quý vị trong các Tập đoàn, Giáo phái, toàn thể chúng Tăng, cùng đồng bào. Phật Tử đã giúp đỡ tôi làm việc Phật hơn một năm qua. Và, tôi không quên kính lời cảm ơn Quý vị trong các cơ quan Quân, Dân, Chính Trung ương và các địa phương cũng như Quý vị trong các tôn giáo bạn đã dành cho tôi nhiều cảm tình nồng hậu.

Tôi cầu nguyện Tam Bảo gia hộ :

— Đất nước chóng thanh bình, nhân dân thường an lạc.

— Đời sống vui vẻ sẽ đến với tất cả Quí vị trong tinh thần Từ ái của Đạo pháp, và dân tộc.

— Phật Tử tinh tiến. Phật giáo bất diệt.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Viện Trưởng Viện Hóa Đạo

T.T. THÍCH-TÂM-CHÂU

ĐA-TẠ

Tôi Ng-trung Trọng, hôm 29-4-64 có đánh rơi 1 bóp, gồm có 1 căn cước 1 số tiền mặt là 1.500đ 1 giấy chuyển đăng giá — và 1 chi phiếu 25.000đ đã được ông Cảnh sát Lê văn Đạo tại Đà lạt lượm được và trả đủ lại, nên tôi có đôi lời cảm tạ ông CS Đạo nói riêng, và tất cả chư Cảnh sát Đà lạt nói chung.

NG-TRUNG-TRỌNG

CẢM TẠ

Quý ÔÔng : Tổng Giám Đốc Công Vụ,
Giám Đốc Nha Pháp Chế,
Tỉnh Trưởng, Phó Tỉnh Trưởng HC và toàn thể Quân Dân Chánh Tỉnh Kiến Phong,
Tỉnh Trưởng và Phó Tỉnh Trưởng HC An Giang,
Đại Úy Quận Trưởng và anh chị em công chức các ngành Quận Châu Phú,
Ban Trị Sự Ấp Châu Quới III và các Phường, khóm,
Hội Bồ Đề Đạo tràng Châu Đốc,
Chi Hội Phật Học Việt Nam và Ban Huynh Trưởng gia đình Phật Tử Châu Phú,
Chủ Hãng xe Công Tạo
Quý Thầy và Ni Cô Chùa Tây An,
Các thân bằng, quyến thuộc, cô bác và anh chị em đã đến phúng điếu và đưa linh cữu vợ, mẹ và bà của chúng tôi là Bà **HUỲNH - THỊ-BÌNH**, hưởng thọ 67 tuổi, đến nơi an nghỉ cuối cùng.

LÊ-PHÚ-LỢI và con trai là
LÊ-VĂN-LỢI cùng tang gia đồng kính bái và xin tha thứ cho mọi sơ suất trong lúc đang bối rối.

Thông cáo

Xin trân trọng thông báo để các anh em thương phế binh được rõ :

Anh em nào có con từ 6 đến 10 tuổi muốn gởi vào Cô nhi viện Đào Duy Từ, xin gửi đơn hoặc liên lạc với Văn phòng Ban Quản trị Cô nhi viện (Trụ sở Hội Bạn Người Thương Phế binh, góc đường Trần Quốc Toản và Đào Duy Từ).

Văn phòng trên bắt đầu nhận đơn từ mồng 1 tháng 6 năm 1964.

Saigòn, ngày 14-5-1964.

Hội Bạn Người Thương Phế Binh

TRUNG-HỌC TƯ-THỤC

PHAN-VĂN-HUÊ

98 Gia Long 98 Saigon
35 Nguyễn trung Trực 35 Saigon

TỔNG KHAI GIẢNG NIÊN KHOÁ 1964-1965
Ngày 1 - 6 - 1964

Từ Đệ Thất đến Đệ Nhất

ĐẶC BIỆT : Cấp 500 học bổng cho các lớp Đệ 7-6-5-4 học sinh liên lạc ngay nhà trường từ 15-5-1964 đến 25-5-1964 hết hạn.
CYCLE FRANÇAIS Sc. Expérimentales Première-Seconde-Troisième—Cours de Vacances : 4e, 5e, 6e (1er Juin)

TRƯỜNG **VĂN-HỌC**

322 Phan thanh Giản — SAIGON
NIÊN KHOÁ : 64-65
KHAI GIẢNG : 1-6-64
— GIÁO SƯ GIỎI — KỶ LUẬT NGHIÊM
— Phải ghi tên trước.

Thông cáo

TÒA TỔNG GIÁM MỤC SAIGON trân trọng thông báo :

Sau ngày 24-4-64, một số đồng bào đã ồ ạt chiếm đất vườn cao su của Nhà Chung ở Phú Thọ, hăm dọa những nhân viên của Tòa Tổng Giám Mục và xây cất bất hợp pháp.

Nay bổn Tòa đã được phép giải tỏa trong một ngày gần đây, vậy yêu cầu đồng bào kể trên hãy ngưng xây cất và dời nhà ra khỏi ranh đất của Nhà Chung để tránh những sự thiệt hại khi giải tỏa.

TÒA TỔNG GIÁM MỤC SAIGON

[illegible]

REX
Go Naked in The World (Số kiếp bông nhan) Gina Lollobrigida — A. Franciosa — Màu — Scope.

ĐẠI NAM
Go Naked in The World (Số kiếp bông nhan) Gina Lollobrigida — A. Franciosa — Màu — Scope

MAJESTIC SAIGON
Avant le Déluge (Trước nạn hồng Thủy) Balpetre-Bernard Blier-Jacques Chabassol-Tiếng Pháp- P.Đ.V.N.

EDEN SAIGON
Les jour et l'heure
Simone Signoret-Stuart Whitman
Nói tiếng Pháp-Phụ đề Việt Hoa

CASINO SAIGON
Le fils de Taress Boulba
(Con trai của Boulba) Wladimir Medat-François Poron-Scope-Màu

VICTORY LÊ NGỌC
Vì đâu em phụ chàng (Star of Hong Kong) 1 trong 10 phim ăn khách nhứt 63. Màu Scope.P.Đ.V.H

PALACE CHỢLỚN
D'ou viens tu Johnny — Johnny Halliday — Sylvie Vartan — Scope. Tô Màu — Phụ đề Hoa Việt.

KIM CHÂU
Le fils de Tarass Boulba (Con trai của Boulba) Wladimir Medar — François Poron — Màu — Scope

KHẢI HOÀN
Le fils de Tarass Boulba (con trai của Boulba) Wladimir Medat François Poron-L.de Luca màu Scope

DIÊN HỒNG
1) Chuột vuốt râu hùm (La Souris qui rugissait) 2) Máu hồng loang áo cưới. Scope. Nói tiếng Việt.

NAM VIỆT
1) Ác quỷ báo thù (Le Masque du démon) B. Steele. J. Richardson. 2) Opération Geishas. Màu. Scope

HỒNG BÀNG
Bạo chúa Tần Thủy Hoàng (La Grande Muraille) Tô màu. Scope 70m/m. Phụ đề chữ Việt

VIỆT LONG
Bạo chúa Tần Thủy Hoàng (La Grande Muraille) Tô màu. Scope 70m/m. Phụ đề chữ Việt

LÊ LỢI
Le Milliardaire (Triệu phú si tình) Marilyn Monroe — 18-5 : O'cangaceiro — Alberto Ruschel-P.Đ.V.N

VĂN-HOA
Bạo chúa Tần Thủy Hoàng (La grande Muraille). Tô màu. Scope 70m/m. Phụ đề chữ Việt

MODERNE
1)Thế giới khôi hài Harold Lloyd (Le Monde Comique) 2) Giang hồ lãng tử. Phim Nhựt. Scope N.T.V.

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
Larry, agent secret-Eddie Constantine 2) Gương anh dũng của chiến thuyền tảo bạo-Màu-Scope

LONG VÂN
1) L'otage du Gang (Con tin của đảng cướp) 2) Ces folles filles d'Eve (Gái tơ điên vì tình) Scope. màu

KIM ĐÔ
Thường trực : 5đ-7đ-10đ
1) Đứa con nghiệp chướng-Màu
2) Thoát khỏi hư không

NAM QUANG
1) Huyết lộ L'Orégon — Scope
2) Vacances a Paris
Scope-Màu-Phụ đề V.N

PHƯỢNG HOÀNG
1) Sissi. Romy Schneider. Màu. Phụ đề V. N. 2) Sissi impératrice (Hồi Hai) Karlheinz Bohm. Màu

LONG DUYÊN
1) Những mối tình của Hercule
Scope-Màu-Nói tiếng Pháp
2) Vô tình phạm tội

THANH BÌNH
Từ 13-5 1)Tiên nữ diệt yêu-Scope Nói tiếng Việt Nam 2) Thủ phạm Moto bay — Scope Nói tiếng V.N

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng RAO VẶT: từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

SAIGON DUY NHẤT
Học Khiêu Vũ
Hãy tìm cho được Giáo sư Tuấn Việt với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng lưu, với giá đặc biệt 300đ. mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ-sư duyên dáng : cô Đoan-Quỳnh — Tại 47/88 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

SAIGON SALON
264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe **Lambretta mới về.** xin qui vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Vespa-Lambretta
Mua giá cao (cả những xe đang cầm). Nhận gửi bán, lấy hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trưng bán. **Tân Lợi** 461 Lý Thái Tổ Saigòn (đối diện chợ Trần Quốc Toản).

SALON VESPA LAMBRETTA
cần mua Vespa, Lam-bretta đủ loại. **Salon Tân định** nhận gửi bán hoặc đổi xe, hoa hồng nhẹ. **Salon Tân định** có đủ loại xe vừa túi tiền quý khách.
Salon Tân định 216 Hai bà Trưng Tân Định Saigòn.

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**
Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.
Văn phòng **Đ.T. 498 Cardi**
330 Hồng Thập Tự — SAIGON

NGƯỜI LỊCH SỰ
Tìm học Lớp khiêu vũ
Phượng - Hoàng
Nhiều bước mới, đẹp, bay bướm Do các cô Phượng - Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Ngọc tận tâm chỉ dẫn. Địa chỉ : 57A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Saigòn.

Cần Nhiều cô chiêu đãi viên. Biết nói tiếng Mỹ. Có thẻ nhân dạng. Lương hậu. Hỏi nơi Bar OCÉAN 110 Nguyễn Huệ Sg.

Hàm Thụ
và Tư Thục **HẠNH-NGHĨA**
42 Nguyễn-văn-Thành — Gia-Định bài gởi tận nhà dạy đủ các lớp : có lớp riêng luyện thi Tú Tài, Trung Tiểu Học (thi đậu nhiều).

LUYỆN THI IIè
Và các lớp 10e, 9e, 8e, 7e, Do các Nữ Giáo Viên Pháp chuyên luyện thi đảm nhận. Tại 356 Phan Thanh Giản Saigòn có xe đưa rước.

Bán một căn nhà ngói, vách tường, lầu suốt lót gạch bông 3m20x10m Đủ tiện nghi ở hẻm 3 đường Bà Hạt Cholon số nhà 9B/38. Giao nhà trống.

999đ đại hạ giá
MỘT BỘ NỆM MOUSSE
1 thước 60 x 2 thước vải bọc tính riêng tại tiệm TOÀN MỸ, 533 Trần hưng Đạo Saigòn.Hàng tốt, bảo đảm, Mỹ thuật.
Nơi đây phát hành đủ loại nệm Mousse, Coòng, Giường sắt, Chế đao, Mành Nylon v-v...

Bán Frigidaire
Hiệu National còn tốt, rẻ—Hỏi 356 Phan Thanh Giản Saigòn.

Sang hoặc **BÁN** nhiều phố mới, đẹp, đủ tiện nghi, và có chỗ ở đặc biệt dành cho học sinh và Công chức (độc thân). Hỏi 64/2B, Phát Diệm — Saigòn.

Bán nhà đủ tiện nghi số 73 đường Lý trần Quán Tân Định. Giao nhà trống.

Xe bán Bán xe du lịch hiệu « Herault-Triumph » mới nguyên, chưa có số, Bán giá rẻ. Xin hỏi : 115 Trần quang Khải Tân Định.

Bán gấp giá rẻ 1 căn phố cư xá *Tuil phú hữu*, Gạch bông, đủ tiện nghi, riêng biệt. Nơi thanh tịnh mát mẻ. Địa chỉ : Ngõ vào 29bis Ngõ tùng Châu Giađịnh, nhà số 129/813.

Volkswagen Ctte NCB ftte NCB (bít bùng)
Traction nor NBG. Cả 3 xe còn thật tốt, cần bán gấp. Hỏi 235 Lý thái Tổ (Ngã bảy) Chợlớn. Cần mua lại P.404 hay Fiat 1300.

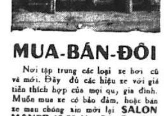

MUA-BÁN-ĐỔI
Nơi tập trung các loại xe hơi cũ và mới. Đầy đủ các hiệu xe với giá tiền thích hợp của mọi quý gia đình. Muốn mua xe có bảo đảm, hoặc bán xe mau chóng xin mời lại **SALON MAYER** 12-20 Yên Đỗ, Tân định Saigòn.

Bán nhà gạch luôn đất 1070m2 có cây ăn trái, khu tiện làm kỹ nghệ. Xem tại số 206/2 Ngô tùng Châu, Gia định (Ngã vào có tấm bảng đề : Cư xá Hiền Vương)

Lớp Khiêu Vũ
tại 527 Trương minh Giảng do **Phạm Thưởng** điều khiển cùng cô **Quỳnh Nga** phụ tá được nhiều khách hảo hoa tán thưởng vì những đặc điểm : Tận tâm chỉ dẫn nhảy đúng thể cách (correct style) nhiều bước tân kỳ của mọi vũ điệu. Kết quả mỹ mãn với học phí nhẹ 600đ

Muốn nhường lại
Một cửa hiệu buôn bán nơi thị tứ có huê lợi ngay. Hỏi số 20 Võ-di Nguy Saigòn.

Lớp cơm Tây
KHÓA HÈ 1 THÁNG, mỗi khóa làm được 24 món bánh hoặc 24 món ăn. Chỉ dẫn tường tận. Thực tập ngay. Hỏi Bà Lộc, 44 Lê Lợi Saigòn.

Lớp khiêu vũ Gala
Học đủ các Vũ Điệu : 500đ.
Học một Vũ Điệu 100đ.
166c (Lầu 1) Tr. H. Đạo Saigòn

Bán 1 lot đất 1.700m2 khu kỹ nghệ. Hỏi trạm xăng Shell đại lộ Cách Mạng 1-11

Học đánh máy
Ở Saigòn tới **Thủ-Đô**, 355 Trần Hưng Đạo (xế sở chữa lửa) **Thủ Long** 800 Trần Hưng Đạo (cạnh Rạp Oscar) Chợlớn tới **Thủ Khoa** 237 Ng-tri-Phương (ngay Ngã Sáu) Dakao tới **Thủ Nguyên** 98 Đinh Tiên Hoàng. Máy mới. Phương pháp hay. Học phí hạ. Chuyên luyện vào các sở Mỹ, Q.G.T.M. Thư ký Trung Ương và Ngân Hàng Quốc Gia. Có Lớp cấp tốc đi làm ngay. Nhận học viên mỗi ngày.

TIỆC CƯỚI
8 món bao ăn 75đ. 1 người
— 1 gỏi sứa tôm thịt
— 2 chả giò đặc biệt
— 3 Chạo tôm nướng mía
— 4 Bò nướng chanh
— 5 Gà hấp nồng hương
— 6 Sườn Tân Bình
— 7 Cơm tay cầm gà
— 8 Đu đủ lạnh
NHÀ HÀNG TÂN BÌNH
118 Bis Đại lộ Cách Mạng (T.S.N)

TRƯỜNG DẠY CẮT MAY
Đức Hạnh
190B Trần Quang Khải (Tân Định) — SAIGON
Chuyên dạy cắt may ÂU PHỤC Y PHỤC PHỤ NỮ. áo đầm người lớn trẻ em đủ kiểu mới nhất năm 64, áp dụng phương pháp giản dị dễ hiểu, do bà Hiệu Trưởng có cấp bằng ưu hạng tại Việt Nam, tận tâm chỉ dẫn đã được tín nhiệm trong toàn quốc, các lớp, Sáng, Chiều, Tối có nội trú học phí nhẹ.
Đặc biệt có lớp hè dành riêng cho nữ sinh.

Bán nhà gần chợ, trường học, tiện đường xe buýt. Giao nhà trống. Giá hạ. Hỏi 359/1A Trương minh Giảng chỉ dẫn.

Đất trống bán lô 4x20m có sẵn giấy phép xây cất, cách Ty Công Chánh Gia Định 300m Nơi có nhiều Villa phố mới cất, 112 Bến Chương Dương Saigòn.

MẤT BÓP
Tại Vận động trường Cộng Hòa, hôm tranh giải túc cầu Thiếu Niên. Tôi đánh rớt bóp trong đựng thẻ căn cước số 243848 tên Trần Xuân. Không có mang tiền. Ai lượm được xin mang lại hẻm 897 số nhà 68 đường Trần hưng Đạo Saigòn, Tôi xin hậu tạ.

Villa lầu Trung tâm Saigòn 2 cổng ra vào kiến trúc kiên cố tân kỳ. Phòng rộng máy lạnh, trang hoàng mỹ thuật. Đủ tiện nghi : Nhà xe, nhà phụ, sân thượng, sân rộng, vườn hoa, cây trái. **Bán hay cho thuê**, giao ngay xem suốt ngày tại 53 Nguyễn Trãi Saigòn.

Cần mua chó Berger, Boxer... v.v.. đẹp tốt. Thơ cho 266A Trương minh Ký (Trương minh Giảng nối dài) Tân sơn Hòa Gia định.

Dạy nói cấp tốc tiếng Anh Việt Pháp. Cho người Việt và Mỹ 2) Angl. Franç. Maths. pour élèves Lycées frs. Ban G.S. Dom. Hoàng Trạc. Văn phòng viết dịch đơn từ v.v... 36/41 Cô Bắc Saigòn.

Nhà sang, Bán
— 1 căn phố buôn bán — 1 máy đánh chữ—1 xe máy nhôm đồ Tây—1 máy in Ronéo hiệu Rex-Rotary — Hỏi : 438, Hai bà Trưng, Tândịnh

Thợ cũ Việt-Cường **Ở ĐÂU ?**
Xin thưa ở Phòng Hớttóc Phước-Chung, 41Bis Ng-an-Ninh Saigòn (cửa tây chợ Saigòn, cạnh Ciné Long Thuận). Uốn, Ép, Sấy, Nhuộm. Rẻ và đẹp không đâu bằng.

Bán bar huê lợi nhiều thị tứ bận việc có giấy phép hỏi 79/3 đường Bùi thị Xuân Láng cha cả Phú Nhuận.

Cần mua một nhà MÁY XAY LÚA còn tốt, năng suất từ 6 đến 10 tấn lúa 1 ngày, sẽ tháo gỡ mang đi nơi khác. Xin cho biết đầy đủ chi tiết : hiệu máy, số mã lực, đồ phụ thuộc. Liên lạc bằng thơ cho Ô. THỊNH, 90 Lê văn Duyệt nối dài Saigòn (gần ông Tạ)

Bán gấp vì thiếu người trông nom một máy cày hiệu «SOMECA» 55 mã lực có giòng cắt tự động, giàng cày 10 lưỡi và một Remorque để kéo hơn 100 giạ lúa. Do nơi 302 đường Trương minh-Giảng Saigòn.

Nhà buôn Cần bán xe 2 C. V. Fourgonnette thật tốt. 366 Trương minh Giảng Saigòn.

Uốn tóc ở đâu???
Chuyên nhuộm tóc đủ các màu. Cắt, chải theo kiểu mẫu trong tạp chí Tây Phương và tùy theo khuôn mặt từng người. Do bà Thủy Ái tốt nghiệp tại Pháp đã nhiều năm hợp tác với người Pháp đảm nhận. Địa điểm thanh lịch. Giá đại chúng *2A đường Cao Thắng Saigòn*. (gần đường Hồng thập Tự).

Bán gấp 1 nhà vùng yên tịnh, có garage, sân rộng. Giá nhứt định 400.000 đ. và 1 đờn Accordéon Hohner, 120 basses, tốt giá rẻ 15.000 đ. Miễn trung gian. Xin do nơi 490/47, Nguyễn tri Phương Chợlớn.

Cần mua Một căn phố trên đường Võ - di-Nguy (khoảng chợ cũ) Saigòn. Xin hỏi tại 224 Lê Thánh Tôn Saigòn.

Nhà bán 4mX16m đủ tiện nghi, điện nước riêng, khu cao ráo, an ninh, giao nhà trống. Hỏi 211/6 Nguyễn Huệ Gia Định.

SANG PHỐ
108/3 Lê Lợi Saigon. Hỏi ông Xuân 35b bến Chương Dương Saigon.

Bán P. 203
NBI toàn hảo, không Taxi. Hỏi 551, Phan đình Phùng, Saigòn.

Bán nhà gạch có gác lợp tôn số 267 đường Bình Tiên, Hỏi 373 Phan thanh Giản Saigòn.

ĐALAT
Nhà hàng NIGHT-CLUB hoàn toàn đổi mới có ca nhạc, khiêu vũ dưới HOTEL DU PARC, 7 YERSIN ĐALAT, khai trương ngày 28-5-64. Chủ nhơn kính mời

Nhà bán song lập 4,5x18, gác suốt, sân rộng hè riêng, đủ tiện nghi, gần chợ, trường. Số 175/A Trương Tấn Bửu Phú Nhuận

Bán Phố mới 20mX4m, đủ tiện nghi, mát và yên tỉnh giá 130.000đ. Hỏi : 26/164 Phan Thanh Giản Gò Vấp ; miễn trung gian.

Mua Radio Philips, Grundig, Téléfunken, Haut-Parleur Magnétophone. Nhận sửa gấp Radio, magnéto. Bán Đổi nhiều Radio, magnéto mới cũ. Radio T.K 216 Đinh tiên Hoàng. (Trước rạp Casino Dakao) Sg.

Sinh viên Có tú tài Pháp (cựu J.J.R. và M.C) nhận kèm trẻ tại tư gia : Français Latin Anglais Math từ 4e trở xuống hỏi : 23 Huỳnh Khương Ninh (Dakao)

Nhận dạy kèm
Sinh viên Đại Học Sư Phạm ban Anh văn, năm thứ II, nhận dạy chuyên môn về Anh văn cho người lớn, hoặc thêm những môn khác cho học sinh từ Đệ Nhất hay 1ère trở xuống. Liên lạc với : Mr. Nguyễn 450/28 A, Trần hưng Đạo, Saigòn.

Mê tín ? Không ! Cứ đọc « Quán Thế Âm Bồ Tát Tín Luận » tự tại dứt nghi sợ, sách dày 316 trang, giá 70đ.— Phát hành : Chùa Ấn Quang,243 Sư Vạn Hạnh Chợ-lớn — Chùa Từ Đàm Huế, — các nhà sách Phật

Sang Vì đi xa sang 1 quán bán quần áo và mỹ phẩm, hai mặt cửa sắt tại Chợ Bà Chiểu (hoặc sang quán không). Hỏi Bà Hoàng 180A Lê quang Định Gia Định.

Sang gấp phố trệt 6x17th mặt tiền đủ tiện nghi, ở đường Trần quý Cáp. Hỏi Ngọc Lành 6/81A Cao Thắng Saigòn.

DẠY RIÊNG
PHÁP VĂN
TRUNG HIẾU 19 năm kinh nghiệm *Văn phạm* đầy đủ rõ ràng, dễ nhớ. Bài áp dụng mỗi ngày (Cours de langue). *Đàm thoại* trôi chảy. Mở thêm lớp vỡ lòng. Học phòng lạnh. Đi hết đường Hồng Thập Tự rồi rẽ vào đường Nguyễn thiện Thuật 100m, Ghi tên trước.

Phố sang Trung tâm Đô thành đủ tiện nghi do nơi 197/3C Lê văn Duyệt Saigòn.

Cần gấp người hợp tác để mở Tư thục tiểu học. Hỏi ông Chiêm 165/7, Trần quốc Toản (Hẻm Chùa Phước Hải) Saigòn. Trưa : 12 giờ đến 2 giờ 30, chiều : 6 giờ đến 8 giờ.

Bán Moto B.M.W. NAN. một máy. Hỏi ông Quang 258/3 Võ di Nguy Phú Nhuận 12 giờ trưa.

ÁNH TUYẾT
DẠY KHIÊU VŨ riêng từng người, nhiều bước mới, đẹp, dễ đi, mau biết. Có nhận dạy vũ Ballet và các bộ môn vũ biểu diễn sân khấu, do Cô Ánh Tuyết trưởng ban vũ Ánh Tuyết chỉ dẫn, tại 277, Phan đình Phùng, Saigòn (lầu 1) Đ.T. 23815.

Lớp tối ở đâu ?
— Không giải tán — Không dồn lớp — Không mất giờ — Ở chuyên dạy lớp tối.
Trường **VĂN-HÓA** 138 Đường Hai Bà Trưng. Trường **VIỆT NAM HỌC ĐƯỜNG** 78 Đặng Tất — Xóm Chùa, Tân Định
KHAI GIẢNG : 1-6

Nhà bán gấp
Có một căn phố. Cửa hàng hai mặt số 577 Phan đình Phùng (Bàn. Cờ) Saigòn.

Nhà SANG 5m x 18m. Địa điểm thuận tiện để mở cửa hàng, đặt văn phòng đủ tiện nghi. Hỏi : 167, Hồng Thập Tự, Saigòn.

Cần mỗi cổ phần 20.000đ để cùng nhóm G.s và vị tu sĩ mở Trung Tiểu học. Hỏi nhà may Khoa gần cổng chính trường Sỹ Quan Thủ đức chỉ đến V. P. vào buổi sáng.

Sang nhà buôn bán ngay Ngã Sáu Cholon Tiền nhà 1000đ Hỏi trường Đánh Máy Thủ Khoa, 239 Nguyễn tri Phương Cholon.

Nhà bán 517/101 Nguyễn tri Phương Chợ-lớn, căn bìa, mát, đẹp, có điện nước, chỗ để xe. Giá : trên 200.000đ. Xem nhà từ 17 g 30, trọn chiều thứ bảy và cả ngày chủ nhật.

ĐẶC BIỆT LỄ PHẬT ĐẢN 2508
Bình Minh số 9
ra ngày thứ Bảy 16-5-1964 : Hình ảnh tranh đấu anh dũng của Phật tử đã bị kiểm duyệt dưới thời Diệm Nhu và :
1) Tại sao tôi sùng bái Đức Thích Ca ? (Trần văn Ân)
2) Coi chừng cái hố «Kỳ thị Công chức»
3) Đối thoại mới nhứt giữa NAVARRE VÕ-NGUYÊN-GIÁP về vấn đề trung lập.
4) 24 giờ cuối cùng của NGÔ-ĐÌNH-CẨN.
Càng ngày càng cải tiến.

CHÍNH-LUẬN
nhật báo nhiều độc giả nhất Việt-Nam. Đăng quảng cáo trên **Chính-Luận**, *giá phải chăng mà kết quả bảo đảm.*

THÔNG - CÁO

Cơ Quan Quản Trị Nhà Máy Xi Măng Hà Tiên cần tuyển một số cán sự điện và một số thợ sửa chữa máy phát điện có nhiều khả năng và kinh nghiệm để phục vụ tại Nhà Máy Xi Măng Kiên Lương (Kiên Giang).

Ứng viên có đủ điều kiện nói trên có thể nộp đơn xin tuyển từ nay cho đến hết ngày 31-5-64 tại số 33-35-37 đường Ngô đức Kế Saigon.

SAIGON, ngày 13-5 năm 1964

In tại nhà in 86 Lê-Lai — Sàigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyện